

Till Ålands lagting

Utkast den 16 juni 2010/HS

Utkomstskydd och arbetsmarknadsservice

Huvudsakligt innehåll

Landskapsregeringen föreslår att blankettlagen om utkomstskydd för arbetslösa anpassas till senaste ändringarna i rikslagen om utkomstskydd för arbetslösa. På grund av förändringarna i utkomstskyddet och det informationssystem som Ålands arbetsmarknads och studieservicemyndighet (Ams) använder i sin verksamhet föreslås även ändringar i landskapslagen om arbetsmarknadspolitisk verksamhet.

Enligt förslaget ersätts de nuvarande handlingsplanerna med en ny gemensam sysselsättningsplan. Samtidigt förkortas tidsfristen för när en sysselsättningsplan ska utarbetas.

Förslaget medför även att bestämmelserna om omställningsskyddet ändras. Den separata sysselsättningsplanen för arbetssökande slopas. Arbetslöshetsförmånen tillägg för sysselsättningsplan ersätts med den nya benämningen omställningsskyddstillägg. Enligt förslaget ska Ams självmant undersöka om den arbetssökande uppfyller förutsättningarna för att omfattas av omställningsskyddet. Någon särskild begäran från arbetssökande ska således inte längre behövas. Omställningsskyddet utökas dessutom till att omfatta arbetssökande som har permitterats för minst 180 kalenderdagar eller som har varit permitterade under en motsvarande tid, om de har minst tre års arbetshistoria.

Vidare utvidgas möjligheterna för utländska medborgare att registrera sig som arbetssökande. Genom förslaget förbättras utlänningars möjligheter att omfattas av myndighetens arbetsmarknadsservice. Syftet är inte att utvidga utländska medborgares rätt att få arbetslöshetsförmåner.

Landskapsregeringen föreslår dessutom att regelverket om sysselsättningsstöd för anställning och sysselsättningsstöd för start av företagsverksamhet ändras, så att det bättre beaktar konkurrensneutralitet och EG:s bestämmelser om statligt stöd.

Avsikten är att den föreslagna lagstiftningen ska träda i kraft så snart som möjligt.

INNEHÅLL	
Huvudsakligt innehåll	1
Allmän motivering	3
1. Gällande bestämmelser	3
1.1 Landskapslagstiftningen om utkomstskydd för arbetslösa	3
1.2 Landskapslag om arbetsmarknadspolitisk verksamhet	3
2. Ändrad rikslagstiftning om utkomstskydd	3
2.1 Allmänt	3
2.2 Aktiva insatser och förändrade ersättningsvillkor	4
2.3 Planbestämmelserna reformeras	5
2.4 Ändringar av teknisk karaktär	5
3. Landskapsregeringens förslag	5
3.1 Utkomstskyddet för arbetslösa	5
3.2 Landskapets arbetsmarknadsservice	7
3.3 Bestämmelser på förordningsnivå	8
4. Förslagets verkningar	8
5. Ärendets beredning	9
Detaljmotivering	10
1. Landskapslag om ändring av landskapslagen om tillämpning i landskapet Åland av lagen om utkomstskydd för arbetslösa	10
2. Landskapslag om ändring av landskapslagen om arbetsmarknadspolitisk verksamhet	20
Lagtext	37
L A N D S K A P S L A G om ändring av landskapslagen om tillämpning i landskapet Åland av lagen om utkomstskydd för arbetslösa	37
L A N D S K A P S L A G om ändring av landskapslagen om arbetsmarknadspolitisk verksamhet	39
Parallelltexter	48

Allmän motivering

1. Gällande bestämmelser

1.1 Landskapslagstiftningen om utkomstskydd för arbetslösa

Landskapslagen (2003:71) om tillämpning i landskapet Åland av lagen om utkomstskydd för arbetslösa utgör en blankettlag enligt vilken lagen om utkomstskydd för arbetslösa (FFS 1290/2002) är tillämplig i landskapet. Enligt blankettlagen tryggas en i landskapet bosatt arbetslös arbetssökandes ekonomiska möjligheter att söka arbete och förbättra sina förutsättningar att komma in på eller återvända till arbetsmarknaden genom att de ekonomiska förluster som arbetslösheten medför ersätts på det sätt som anges i blankettlagen. De arbetslöshetsförmåner som omfattas av blankettlagen och som betalas av landskapets medel är arbetslöshetsdagpenning som betalas i form av grunddagpenning och den därtill anslutna förhöjningsdelen, tillägget för sysselsättningsplan samt barnförhöjning och arbetsmarknadsstöd. Arbetslöshetsförmånerna beviljas och utbetalas av arbetskraftskommissionen som är ansluten till Ålands arbetsmarknads och studieservicemyndighet.

Enligt rikslagen om utkomstskydd för arbetslösa beviljas arbetslöshetsdagpenning antingen som grunddagpenning eller som inkomstrelaterad dagpenning. Blankettlagen omfattar endast grunddagpenningen. Den inkomstrelaterade dagpenningen utbetalas av de riksomfattande arbetslöshetskassorna direkt med stöd av rikslagen till sina arbetslösa medlemmar.

Blankettlagen kompletteras av en landskapsförordning (2003:76) om tillämpning i landskapet Åland av riksförfattningar om utkomstskydd för arbetslösa. Enligt blankettförordningen är statsrådets förordning om verkställigheten av lagen om utkomstskydd för arbetslösa (FFS 1330/2002), statsrådets förordning om inkomst som ska beaktas vid fastställandet av arbetslöshetsförmån (1332/2002), statsrådets förordning om arbetskraftspolitiska förutsättningar för arbetslöshetsförmåner (FFS 1351/2002) och arbetsministeriets förordning om pendlingsregioner (FFS 1368/2002) med vissa undantag tillämpliga i landskapet.

1.2 Landskapslag om arbetsmarknadspolitisk verksamhet

I landskapslagen (2006:8) om arbetsmarknadspolitisk verksamhet regleras den så kallade arbetsmarknadsservicen, det vill säga den service som landskapsmyndigheterna ger i form av arbetsförmedling, vägledning, information, särskild service för personer med nedsatt arbetsförmåga, stödriktade åtgärder och andra sysselsättningsfrämjande åtgärder. I lagen finns centrala bestämmelser för den enskildes rättigheter och skyldigheter samtidigt som lagen fokuserar på den enskildes behov av service samt den öppna arbetsmarknadens primära ställning vid servicens tillhandahållande framom stödriktade åtgärder.

Förvaltningen av arbetsmarknadsservicen sköts huvudsakligen av en fristående myndighet underställd landskapsregeringen som heter Ålands arbetsmarknads- och studieservicemyndighet (Ams). Ams handhar även skötseln av ärenden som gäller studiestöd.

2. Ändrad rikslagstiftning om utkomstskydd

2.1 Allmänt

Lagen om utkomstskydd för arbetslösa trädde i kraft i riket den 1 januari 2003 och har sedan ändrats 48 gånger, senast genom FFS xxx/2010 (**öppet**). Den senaste ändringen av lagen om utkomstskydd för arbetslösa gjordes i samband med att lagen om garantipension antogs av riksdagen. Avsik-

ten är att sistnämnda ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa ska träda i kraft den 1 mars 2011.

Senast blankettlagen om utkomstskydd för arbetslösa ändrades genom ÅFS 2008/80, beaktades de ändringar som har genomförts i lagen om utkomstskydd för arbetslösa till och med FFS 1354/2007. Efter lagändringen i FFS 1354/2007 har rikslagen ändrats 17 gånger. Av dessa ändringar är det i första hand lagändringarna i FFS 1188/2009, FFS 472/2009 och 313/2010 som är av intresse för denna framställning.

2.2 Aktiva insatser och förändrade ersättningsvillkor

Ändringen av lagen om utkomstskydd för arbetslösa genom FFS 1188/2009 trädde i kraft den 1 januari 2010. Lagändringen utgjorde ett led i att förverkliga en del av de förslag till åtgärder som kommittén för reformen av den sociala tryggheten (Sata-kommittén) lyfte fram i sitt betänkande. Genom lagändringen var avsikten att sökandet efter arbete skulle effektiveras och på så vis förkorta arbetslöshetsperioderna. De aktiva insatserna fick genom lagändringen en mer framträdande roll vid sidan av och i stället för passiv utkomsttrygghet. Enligt förarbetena till lagen skulle lagändringen skapa ett incitament för den arbetssökande att söka sig till sysselsättningsfrämjande åtgärder.

Genom lagändringen förkortades arbetsvillkoret för den som första gången får arbetslöshetsdagpenning från 43 till 34 veckor. Vidare förkortades arbetsvillkoret för företagare från 24 till 18 månader. Samtidigt förtydligades de bestämmelser om arbetsvillkoret som reglerar övergången mellan lönearbete och företagande. Även nivån på arbetslöshetsdagpenningen höjdes genom att formeln för beräkning av den inkomstrelaterade dagpenningen och den förhöjda förtjänst delen ändrades och genom att det för de 20 första arbetslöshetsdagarna numera betalas förhöjningsdel på grunddagpenningen och förhöjd förtjänst del på den inkomstrelaterade dagpenningen. Samtidigt förkortades den maximala betalningstiden för förhöjningsdelen och den förhöjda förtjänst delen från 150 till 100 dagar.

Genom ändringen av lagen om utkomstskydd för arbetslösa genom FFS 472/2009, som trädde i kraft den 1 juli 2009, anpassades lagstiftningen till ett utvidgat omställningsskydd som omfattar permitterade och i större utsträckning än tidigare visstidsanställda. Även bestämmelserna om omställningsskyddstillägget, det som tidigare kallades för tillägg för sysselsättningsplan, och hur det skulle beräknas förtydligades. Genom FFS 1188/2009 ändrades lagen om utkomstskydd för arbetslösa så att det under tiden för sysselsättningsfrämjande åtgärder betalas förhöjningsdel eller förhöjd förtjänst del för högst 200 dagar. Avsikten var att uppmuntra till aktiva åtgärder. Även den maximala betalningstiden för omställningsskyddstillägg, det som tidigare kallades för tillägg för sysselsättningsplan, förlängdes från 185 till 200 dagar. Samtidigt slopades den 36 månader långa maximitiden för jämkad arbetslöshetsdagpenning.

Lagändringen i FFS 1188/2009 innebar också att utbildningsförmånerna under arbetslöshet förändrades. Utbildningsstödet som betalades under tiden för arbetskraftspolitisk vuxenutbildning och utbildningsdagpenningen som betalades under tiden för frivillig utbildning slopades. I stället får den arbetslöse lika stor arbetslöshetsförmån oberoende av om han eller hon deltar i utbildning som arbetskraftsmyndigheterna har ordnat eller i utbildning som den enskilde själv har skaffat. Samtidigt slopades kravet på tio års arbetshistoria som villkor för att delta i så kallad frivillig utbildning. Bestämmelserna har föga rättsverkan på Åland eftersom landskapet saknar motsvarande bestämmelser om vuxenutbildning och frivillig utbildning.

För att förlänga arbetshistorien höjdes dessutom den ålder då man får rätt till tilläggsdagar från 59 till 60 år. Ändringen gällde de arbetssökande

som är födda 1955 eller senare. Arbetskraftsmyndigheternas service som berättigar till arbetslöshetsförmåner som betalas på grund av sysselsättningsfrämjande service och villkoren för den fick genom lagändringen en mera exakt definition, samtidigt som bestämmelser sammanfördes i ett särskilt kapitel i lagen om utkomstskydd för arbetslösa. För att förbättra lagens överskådlighet omgrupperades dessutom bestämmelserna om arbetsmarknadsstöd i lagen.

2.3 Planbestämmelserna reformeras

Den genom FFS 313/2010 genomförda ändringen av lagen om utkomstskydd för arbetslösa trädde i kraft den 10 maj 2010. Lagändringen medförde ett flertal förändringar i regelverket kring utarbetandet och genomförande av de planer som arbetskraftsmyndigheterna använder i sitt kundarbete. Förändringarna hänger samman med de omfattande ändringar som samtidigt genomfördes i lagen om offentlig arbetskraftsservice. Genom den ändrade rikslagstiftningen har de olika jobbsökarplanerna samt sysselsättningsplanen ersatts av en ny gemensam sysselsättningsplan.

Samtidigt ändrades definitionen av begreppet pendlingsregion, så att pendlingsregionerna numera fastställs i kilometer. En persons pendlingsregion ska utgöras av det område som sträcker sig 80 kilometer från hans eller hennes bostad. Verkliga svårigheter att ta sig till och från arbetet och den tid som går åt till arbetsresan ska framöver betraktas som giltig orsak att vägra ta emot ett erbjudet arbete inom pendlingsregionen.

Även definitionen av person som har rätt till arbetslöshetsförmåner har förändrats något. Avsikten är att arbetslösa arbetssökande som söker heltidsarbete ska ha rätt till arbetslöshetsförmåner. Lagen om utkomstskydd för arbetslösa har genom FFS 313/2010 även anpassats till den tekniska utvecklingen och nuvarande tillämpningspraxis i fråga om kommunikationen mellan arbetskraftsmyndigheterna och den arbetssökande, så att lagen om utkomstskydd för arbetslösa möjliggör en utökad användning av nättjänster i stället för personliga besök. Behovet av personliga besök är dock fortsättningsvis nödvändiga i vissa situationer, exempelvis när arbetssökandens individuella servicebehov kräver det eller för att förhindra eller utreda olika typer av missbruk.

Lagen om utkomstskydd för arbetslösa har också genom FFS 313/2010 genomgått vissa ommöbleringar i bestämmelserna om utlänningars rätt till arbetslöshetsförmåner. Förändringarna hänger främst samman med ändringar i utlänningslagstiftningen. Lagändringen medför ingen utvidgad rätt för utlänningar att lyfta arbetslöshetsförmåner.

2.4 Ändringar av teknisk karaktär

Utöver de ovan beskrivna förändringarna i lagen om utkomstskydd för arbetslösa finns en rad andra ändringar av rikslagen som på ett eller annat sätt har betydelse för landskapslagstiftningen, men som i stället kommenteras i detaljmotiveringen till de landskapslagar som föreslås ändrade genom denna framställning.

3. Landskapsregeringens förslag

3.1 Utkomstskyddet för arbetslösa

3.1.1 Bakgrund

Landskapslagstiftningen om utkomstskydd för arbetslösa bygger vidare på den lagstiftningstradition landskapet har tillämpat allt sedan år 1972. Landskapet gick vid nämnda tidpunkt in för ett system med arbetslöshetsersättningar som baserades på det ersättningssystem som användes i riket. Den

primära avsikten har sedan varit att uppdatera landskapslagstiftningen med de förändringar som vidtagits i rikslagstiftningen i fråga om det grundläggande utkomstskyddet, för att på så sätt undvika att de arbetslösa arbetsökandena på Åland ska hamna i en sämre ställning än arbetslösa i riket. Med grundläggande utkomstskydd avses i första hand grunddagpenning och arbetsmarknadsstöd. För att uppnå ett fungerande stödsystem har även förändringar av rättsområden som är att hänföra till rikets lagstiftningsbehörighet, såsom inkomstrelaterad dagpenning som tillämpas av de riksomfattande arbetslöshetskassorna, styrt behovet av förändringar i landskapslagstiftningen. I sammanhanget bör även de från riket avvikande stödsystemen som ingår i landskapslagen om arbetsmarknadspolitisk verksamhet nämnas. Även sistnämnda stöd har påverkat utformningen av lagstiftningen om utkomstskyddet i landskapet.

Eftersom landskapet valt att anpassa sitt stödsystem till de förhållanden som råder i landskapet, innehåller landskapslagen om tillämpning i landskapet Åland av lagen om utkomstskydd för arbetslösa ett flertal avvikelser från rikets bestämmelser. De förändringar som med jämna mellanrum genomförs i rikslagstiftningen, i kombination med de avvikelser landskapet har, fordrar en kontinuerlig genomgång av rikslagstiftningen och en anpassning till de förhållanden som råder i landskapet.

Landskapslagen om tillämpning i landskapet Åland av lagen om utkomstskydd för arbetslösa ändrades senast genom en landskapslag som trädde i kraft den 1 juni 2008. Trots att endast två år har gått sedan blankettlagen om utkomstskydd för arbetslösa ändrades senast har lagen om utkomstskydd för arbetslösa ändrats totalt 16 gånger. Bara den 1 januari 2010 har totalt sex ändringar av rikslagen trätt i kraft. Flertalet av dessa lagändringar är dock av sådan karaktär att de bara kräver mindre tekniska justeringar i landskapslagstiftningen. Men ändringarna av lagen om utkomstskydd för arbetslösa genom FFS 1188/2009 och FFS 313/2010 är däremot så omfattande att en större ändring av landskapslagen om tillämpning i landskapet Åland av lagen om utkomstskydd för arbetslösa är nödvändig.

3.1.2 Ändringar i blankettlagen om utkomstskydd för arbetslösa

Landskapsregeringen föreslår att arbetslöshetsförmånen tillägg för sysselsättningsplan ersätts med den nya benämningen omställningsskyddstillägg. I den så kallade undantagskatalogen i blankettlagens 2 § föreslås omfattande ändringar, vilket har att göra med de ändringar som framför allt från och med den 1 januari 2010 genomförts i lagen om utkomstskydd för arbetslösa. Flertalet av ändringarna i 2 § beror på förändringar i regelverket kring utarbetandet och genomförande av de nya planbestämmelser som arbeidskraftsmyndigheterna ska använda i sitt kundarbete samt den ommöblering av olika bestämmelser som har gjorts i lagen om utkomstskydd för arbetslösa i fråga om bland annat arbetsmarknadsstödet, resebidraget och ersättningsplaner. Vissa undantag i blankettlagen kan dessutom upphävas eftersom de har förlorat sin betydelse.

Även förändringar i riksmyndigheternas organisation, bland annat genom den så kallade regionförvaltningsreformen, påverkar behovet av att vidta ändringar av landskapslagen om tillämpning i landskapet Åland av lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

I rikslagstiftningen slopades såväl jobbsökarplaner och sysselsättningsplaner såsom separata planer från och med den 10 maj 2010. I stället slås planerna samman till en gemensam plan, sysselsättningsplan, vilket föranleder ändringar i blankettlagen om utkomstskydd för arbetslösa. I blankettlagen beaktas samtidigt att landskapsregeringen genom denna framställning föreslår en motsvarande förändring av planbestämmelserna för arbetsmarknadsservicen. I blankettlagen om utkomstskydd för arbetslösa intas därför

hänvisningar till de bestämmelser om en sysselsättningsplan som föreslås intagna i landskapslagen om arbetsmarknadspolitisk verksamhet.

3.2 Landskapets arbetsmarknadsservice

3.2.1 Bakgrund

De förändringar som har genomförts i lagen om utkomstskydd för arbetslösa, och som blankettlagen om utkomstskydd genom denna framställning föreslås anpassad till, påverkar även på olika sätt andra bestämmelser i landskapet. Landskapsregeringen föreslår därför att landskapslagen om arbetsmarknadspolitisk verksamhet ses över och anpassas till de förändringar som på senaste tiden har genomförts i fråga om utkomstskyddet för arbetslösa. Samtidigt ändras landskapslagen arbetsmarknadspolitisk verksamhet även i övrigt där behov finns.

Ams använder sig i sin dagliga verksamhet av ett statligt informationssystem för arbetsförvaltningens kundbetjäning, som kallas URA. Landskapets användning av informationssystemet regleras av framför allt landskapslagen (2006:10) om tillämpning i landskapet Åland av lagen om ett informationssystem för arbetsförvaltningens kundbetjäning. Ams har hand om bland annat insamling, sparande och behandling av information till registret. Eftersom informationssystemet kontinuerligt uppdateras bland annat i förhållande till aktuell rikslagstiftning, såsom lagen om utkomstskydd för arbetslösa och lagen om offentlig arbetskraftsservice, förutsätter Ams' användning av det statliga URA-systemet även ändringar i landskapslagstiftningen, så att även vår lagstiftning ligger i fas med informationssystemet.

3.2.2 Ändringar i landskapslagen om arbetsmarknadspolitisk verksamhet

Landskapsregeringen föreslår att landskapslagen om arbetsmarknadspolitisk verksamhet ändras så att den nuvarande handlingsplanen för arbetssökande, den specificerade handlingsplanen för arbetssökande och den reviderade, specificerade handlingsplanen för arbetssökande samt sysselsättningsplanen för arbetssökande slopas som separata typer av planer. I stället införs en ny plan som kort och gott kallas sysselsättningsplan. Syftet med den nya sysselsättningsplanen, som ska utarbetas tillsammans med den arbetssökande, är att arbetssökanden så fort som möjligt ska få sysselsättning på den öppna arbetsmarknaden. Dessutom ska det i sysselsättningsplanen avtalas om den service och de åtgärder som främjar uppnåendet av detta mål. Därför är det inte motiverat att planen namnges efter de förmåner som betalas till den sökande eller utgående från andra orsaker.

Enligt förslaget ska den arbetssökandens servicebehov bedömas vid den första intervjun med den arbetssökande inom en månad från det att han eller hon har registrerat sig som arbetssökande vid Ams. I samband med den första intervjun ska även en sysselsättningsplan utarbetas, om det inte med beaktande av den arbetssökandens situation bedöms som uppenbart onödigt. Fortsatta intervjuer med den arbetssökande ska därefter ordnas med jämna mellanrum med utgångspunkt från den arbetssökandens servicebehov. En intervju med en arbetssökande ska alltid ordnas när arbetslösheten oavbrutet fortgått i tre månader respektive sex månader. Efter sex månaders arbetslöshet ska intervjun alltid ordnas med sex månaders mellanrum. Någon skyldighet för Ams att ordna fortsatta intervjuer finns inte, om det med beaktande av den arbetssökandens situation är uppenbart onödigt.

Men förslaget hindrar inte att intervjuer hålls även mellan dessa tidsfrister, om den arbetssökandens servicebehov så skulle kräva det. Det är speciellt viktigt att kunna föra en dialog med den arbetslöse redan under de tre första månaderna som en person är arbetslös, så att arbetsmarknadsservicen

får en bra start redan från början och att en förlängd arbetslöshet därmed kan förhindras.

Förslaget medför även att bestämmelserna om omställningsskyddet ändras. Förutom att den separata sysselsättningsplanen för arbetssökande slopas, föreslår landskapsregeringen att Ams självant ska undersöka om den arbetssökande uppfyller förutsättningarna för att omfattas av omställningsskyddet. Någon särskild begäran från arbetssökande ska således inte längre behövas. Omställningsskyddet utökas dessutom i fråga om permitterade personer. Enligt förslaget skulle omställningsskyddet omfatta arbetssökande som har permitterats för minst 180 kalenderdagar eller som har varit permitterade under en motsvarande tid, om de har minst tre års arbetshistoria.

Vidare utvidgas möjligheterna för utländska medborgare att registrera sig som arbetssökande. Enligt förslaget kan även utländska medborgare som har fått ett tidsbegränsat, tillfälligt uppehållstillstånd (s.k. B-tillstånd) registreras som arbetssökande, om inte uppehållstillståndet är förenat med några begränsningar som gäller arbetsgivaren. Ändringsförslaget syftar till att förbättra utlänningars möjligheter att omfattas av myndighetens arbetsmarknadsservice. Syftet med förslaget är inte att utvidga utländska medborgares rätt att få arbetslöshetsförmåner. Landskapsregeringen har därför inte för avsikt att avvika från den nya bestämmelse som fogades till 2 kap. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa genom den lagändring som trädde i kraft den 10 maj 2010.

Landskapsregeringen föreslår dessutom att regelverket om sysselsättningsstöd för anställning och sysselsättningsstöd för start av företagsverksamhet ändras, så att det bättre beaktar konkurrensneutralitet och EG:s bestämmelser om statligt stöd. Arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet ska enligt förslaget beviljas sysselsättningsstöd för anställning antingen som stöd enligt kommissionens förordning (EG) nr 800/2008 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den gemensamma marknaden enligt artiklarna 87 och 88 i fördraget eller i form av så kallat de minimis-stöd enligt kommissionens förordning (EG) nr 1998/2006 om tillämpning av artiklarna 87 och 88 i fördraget på stöd av mindre betydelse. Sysselsättningsstöd för start av företagsverksamhet ska beviljas i form av de minimis-stöd.

3.3 Bestämmelser på förordningsnivå

Utöver de lagförslag som ingår i denna framställning förutsätter reformens förverkligande även ändringar av landskapsförordningen om tillämpning i landskapet Åland av riksförfattningar om utkomstskydd för arbetslösa samt utfärdandet av en ny landskapsförordning om arbetsmarknadspolitisk verksamhet.

Ändringen av blankettförordningen beror på att de genom blankettförordningen tillämpliga riksförordningarna har ändrats på ett sådant sätt att undantagen i blankettförordningen måste ses över. Dessutom har statsrådets förordning om arbetskraftspolitiska förutsättningar för arbetslöshetsförmåner ersatts med en ny förordning. I en ny landskapsförordning om arbetsmarknadspolitisk verksamhet bör bland annat närmare bestämmelser om Ams' arkivering av sysselsättningsplaner tas med.

4. Förslagets verkningar

Landskapsregeringens målsättning med förslaget är att förhindra att arbetslöshetsperioderna blir långvariga. Avsikten är att i ett så tidigt skede som möjligt sätta in tillräckligt kraftfulla insatser för att så snabbt som möjligt få ut den arbetslöse på arbetsmarknaden igen. Om arbetslöshetsperioderna blir kortare, minskar även landskapets utgifter. Fastän målsättningen med gäl-

lande regelverk är att personalresurser vid Ams redan idag ska sättas in i ett så tidigt skede som möjligt för att motverka en längre arbetslöshet, ger förslaget stöd för att ytterligare stärka de initiala insatserna.

Enligt beräkningar utförda vid arbets- och näringsministeriet börjar och avslutas årligen cirka 800 000 arbetslöshetsperioder i Finland (ANM-analys 10/2009, sid 10ff). År 2007 var längden på avslutade arbetslöshetsperioder i genomsnitt 14 veckor och i genomsnitt 216 900 personer var arbetslösa. Enligt beräkningarna skulle, när statens andel av kostnaderna för arbetsmarknadsstöd och arbetslöshetsdagpenning beräknas, en veckas ändring i arbetslöshetens längd i sin helhet medföra en kostnadseffekt på cirka 100 miljoner euro. Kostnadseffekten för en dags ändring skulle således uppgå till cirka 20 miljoner euro för staten. Motsvarande beräkningar finns inte enskilt för Ålands del, men en minskning av arbetslöshetens längd torde även på Åland få en positiv kostnadseffekt. I sammanhanget kan nämnas att i landskapsbudgeten för år 2010 upptas ett anslag om 2 miljoner euro för arbetslöshetsersättningar, vilket avser grunddagpenning och arbetsmarknadsstöd enligt landskapslagen om tillämpning i landskapet Åland av lagen om utkomtskydd för arbetslösa.

De förändringar som föreslås i fråga om omställningsskyddet innebär bland annat att den arbetssökande inte längre behöver begära att en sysselsättningsplan ska utarbetas. I stället ska Ams på eget initiativ undersöka om förutsättningarna för omställningsskydd uppfylls. Eftersom den arbetssökande inte längre kan välja om han eller hon ska omfattas av åtgärdsmodellen för omställningsskydd eller inte, kan de personer som skulle kunna omfattas av omställningsskyddet komma öka något. Förslaget medför dock inga nya subjektiva rättigheter för den arbetssökanden och torde därmed förorsaka föga ekonomiska konsekvenser. Genom de förslagna förändringarna av omställningsskyddet torde inte heller arbetsmängden för Ams öka nämnvärt, eftersom Ams redan i dag ha till uppgift att informera arbetssökanden om omställningsskyddet samt att räkna ut arbetshistorien, om arbetssökanden begär att en sysselsättningsplan utarbetas.

Förändringarna av sysselsättningsstödet för anställning och anpassningen till den allmänna gruppundantagsförordningen förväntas inte öka landskapet utgifter. Däremot medför förslaget att arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet i konkurrensförhållanden kommer att få stå för minst 25 procent av lönekostnaderna när det gäller anställning av en person som har nedsatt arbetsförmåga och minst 50 procent av lönekostnaderna för andra grupper av arbetslösa. Arbetsmängden för Ams kan i viss mån öka något på grund av de förändringar som föreslås av sysselsättningsstödet för anställning, eftersom Ams får till uppgift att bedöma karaktären av arbetsgivarens verksamhet när rätten till sysselsättningsstöd prövas.

Enligt ÅSUB:s statistikmeddelande (2010:5) över arbetslöshetssituationen i maj 2010 uppgick den öppna arbetslöshetsgraden till 2,9 procent. Den totala arbetslöshetsgraden (vilken inkluderar 67 personer i sysselsättningsåtgärder) uppgick till 3,4 procent, och den var 0,4 procentenheter högre för de åländska männen (3,6 procent) än för kvinnorna (3,2 procent). Arbetslöshetsgraden för ungdomar under 25 år var 6,0 procent. Arbetslösheten för de 55 år fyllda var 2,8 procentenheter. Antalet långtidsarbetslösa utgör 0,8 procent av arbetskraften.

Förslaget har inga kända konsekvenser för miljön och uppskattas inte ha några särskilda könsrelaterade konsekvenser.

5. Ärendets beredning

Förslaget har varit på remiss till ...

Kommunförbundet på Åland, Ålands arbetsmarknads- och studieservicemyndighet och dess arbetskraftskommission, Ungdomsrådet, Ålands statistik- och utredningsbyrå, Akava-Åland r.f., FFC:s lokalorganisation på Åland r.f., FOA-Å r.f., Finlands Sjömansunions Ålandsavdelning r.f., Tjänstemannaor-

ganisationerna på Åland, TCÅ r.f., Tehy, Ålands arbetsgivareförening, Ålands kommunala avtalsdelegation, Ålands skeppsbefäl r.f., Ålands företagareförening, Ålands handelskammare, Ålands handikappförbund r.f. och Ålands redarförening r.f. Även landskapsregerings allmänna förvaltnings finansavdelning, kansliavdelning, näringsavdelning, social- och miljöavdelning samt utbildnings- och kulturavdelning har hörts i ärendet.

Detaljmotivering

1. Landskapslag om ändring av landskapslagen om tillämpning i landskapet Åland av lagen om utkomstskydd för arbetslösa

1 § *Lagens syfte och tillämpningsområde* Enligt paragrafen ska rikslagen om utkomstskydd för arbetslösa tillämpas även i landskapet till den del lagen innehåller bestämmelser om arbetslöshetsdagpenning som betalas i form av grunddagpenning och den därtill anslutna förhöjningsdelen, tillägget för sysselsättningsplan jämte barnförhöjning samt bestämmelser om arbetsmarknadsstöd. Enligt paragrafens 2 mom. ska ändringar av lagen om utkomstskydd för arbetslösa i fråga om sistnämnda förmåner gälla i landskapet från tidpunkten för deras ikraftträdande i riket om inte annat följer av landskapslagen.

Genom en ändring (FFS 1188/2009) av lagen om utkomstskydd för arbetslösa ändrades förmånen som kallas tillägg för sysselsättningsplan till omställningsskyddstillägg. Ändringen genomfördes eftersom benämningen tillägg för sysselsättningsplan ansågs som vilseledande inom utkomstskyddet. Det ansågs inte vara fråga om ett tillägg som skulle betalas utöver grundförmånen, utan i tillägget för sysselsättningsplan är förtjänstdelen större än i den normala dagpenningen eller den förhöjda förtjänstdelen. Eftersom den inkomstrelaterade dagpenningen ändrades genomfördes för konsekvensen skall även en ändring grunddagpenningen. Den nya benämningen omställningsskyddstillägg omnämns inte bland arbetslöshetsdagpenningförmånerna i landskapslagens 1 § 1 mom. Landskapsregeringen föreslår att bestämmelsen förtydligas så att motsvarande förmån även ska kunna tillhandahållas åländska arbetssökande. Förslaget medför att paragrafens 1 mom. 1 punkt ändras så att tillägg för sysselsättningsplan ersätts med den nya benämningen omställningsskyddstillägg. Genom förslaget kommer således även denna förmån att betalas av landskapets medel. De ändringar som samtidigt gjordes av rikslagen genom FFS 1188/2009 och som gällde den inkomstrelaterade dagpenningen är redan gällande i landskapet. Sistnämnda förmåner administreras av arbetslöshetskassorna och finansieras på det sätt som anges i lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner (FFS 555/1998) och lagen om arbetslöshetskassorna (FFS 603/1984).

Om de arbetssökande har rätt till omställningsskydd, får de grunddagpenningens omställningsskyddstillägg och i fråga om inkomstrelaterad dagpenning omställningsskyddets förtjänstdel. Den längsta tid som omställningsskyddstillägg och omställningsskyddets förtjänstdel kan utbetalas för är 200 dagar.

Någon förändring föreslås inte i paragrafens 1 mom. 2 punkt, vilket medför att rikslagens bestämmelser om arbetsmarknadsstöd även framledes ska tillämpas i landskapet. Arbetsmarknadsstödet är till sitt belopp lika stort som grunddagpenningen. Mottagare av arbetsmarknadsstöd är även berättigad till en förhöjningsdel, som infördes genom FFS 1188/2009, samt barnförhöjning på motsvarande sätt som i fråga om grunddagpenningen. Den som är berättigad till arbetsmarknadsstöd och som tar emot varaktigt arbete utanför sin pendlingsregion kan dessutom beviljas arbetsmarknadsstöd i form av resebidrag. Resebidraget är avsett för sådana arbetslösa som annars av ekonomiska skäl inte skulle kunna ta emot arbete utanför sin pendlingsregion. Sistnämnda form av arbetsmarknadsstöd kallas enligt rikslagen för resebidrag. Eftersom samtliga bestämmelser om arbetsmarknadsstödet med

beaktande av de avvikelser som finns i landskapslagens 2, 9 och 10 §§ är tillämpliga i landskapet kvarstår i punkt 2 endast begreppet arbetsmarknadsstöd, som således inkluderar även förhöjningsdel, barnförhöjning och resebidrag.

2 § *Bestämmelser som inte tillämpas.* I paragrafen införs en ny *1a punkt* som innebär att definitionen av plan som ersätter sysselsättningsplanen i 1 kap. 5 § 1 mom. 10 a punkten inte ska tillämpas i landskapet. Med plan som ersätter sysselsättningsplanen avses en aktiveringsplan som avses i lagen om arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte (FFS 189/2001) samt en integrationsplan som avses i lagen om främjande av invandrares integration samt mottagande av asylsökande (FFS 493/1999). Eftersom landskapet tillsvidare saknar en lagstiftning om denna typ av planer föreslås bestämmelsen undantagen i landskapslagen. Genom förslaget anpassas blankettlagen till de ändringar som gjordes av lagen om utkomstskydd för arbetslösa genom FFS 313/2010.

Landskapslagens 2 § 3 *punkt* föreslås ändrad och ersatt med ett nytt undantag från rikslagens bestämmelser. Bestämmelsen om arbetslöshetsförmån vid arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte i 2 kap. 2 § 1 mom. 3 punkten i lagen om utkomstskydd för arbetslösa har upphävts genom FFS 1199/2009 och ersatts med en ny bestämmelse som reglerar rätten till arbetslöshetsförmån vid arbete som inte utförs i anställningsförhållande. Den nya bestämmelsen fordrar inte ett undantag i landskapslagen. I sammanhanget kan nämnas att bestämmelser om arbetslöshetsförmån vid arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte har genom FFS 1199/2009 intagits i ett nytt 10 kapitel i lagen om utkomstskydd för arbetslösa. Bestämmelsen i landskapslagens 2 § 3 *punkt* saknar därmed egentligt innehåll och måste ändras.

Landskapsregeringen föreslår därför att undantaget i paragrafens 3 *punkt* ersätts med ett nytt undantag från rikslagens bestämmelser i 2 kap. 18 § om uteblivande/frånvaro från ett möte där en sysselsättningsplan utarbetas till den del bestämmelsen innehåller regleringar som berör en plan som ersätter sysselsättningsplanen. Enligt bestämmelsen föreskrivs att en tid utan ersättning kan föreläggas arbetssökande som uteblir från ett möte där bland annat en plan som ersätter en sysselsättningsplan ska utarbetas eller revideras. Med en plan som ersätter sysselsättningsplanen avses en aktiveringsplan och en integrationsplan. En motsvarande bestämmelse om vägran att utarbeta en aktiveringsplan finns i 8 kap. 6 § i fråga om arbetsmarknadsstödet, en bestämmelse som landskapet redan har ett undantag ifrån genom landskapslagens 2 § 15 *punkt*. Eftersom landskapet saknar en lagstiftning om denna typ av ersättande planer intas ett undantag i landskapslagens 2 § 3 *punkt*. Förslaget beaktar samtidigt de förändringar som har gjorts genom FFS 313/2010 i såväl 2 kap. 18 § som 8 kap. 6 §.

Landskapslagens 2 § 3a *punkt* föreslås ändrad så att nuvarande undantag i 3a punkten om undantag från bestämmelserna i 2 kap. 20 § 1 mom. lagen om utkomstskydd för arbetslösa om aktiveringsplan och integrationsplan flyttas till en förnyad 2 § 4 *punkt*. Samtidigt föreslår landskapsregeringen att det i 3a punkten intas en ny bestämmelse om undantag från bestämmelserna i 2 kap. 18 a § om vägran att utarbeta sysselsättningsplan till den del paragrafen reglerar vägran att utarbeta och revidera en plan som ersätter sysselsättningsplan. Bestämmelsen i 2 kap. 18 a § fogades till lagen om utkomstskydd för arbetslösa genom FFS 313/2010 och motsvarar i sak 2 kap. 18 § 1 mom. och dess etablerade tillämpningspraxis i fråga om handlingsplan för arbetssökande och reviderad sysselsättningsplan.

I paragrafen införs en ny 3b *punkt* som innebär att bestämmelserna om vägran att delta i integrationsåtgärd eller annan service enligt den plan ersätter sysselsättningsplanen, de vill säga antingen en aktiveringsplan eller

en integrationsplan, i 2 kap. 19 § 1 mom. lagen om utkomstskydd för arbetslösa inte ska tillämpas i landskapet, eftersom landskapet saknar en lagstiftning om denna typ av planer. Genom förslaget anpassas blankettlagen till de ändringar som har gjorts i lagen om utkomstskydd för arbetslösa genom FFS 313/2010.

Hänvisningen i 2 kap. 19 § till sysselsättningsfrämjande service i form av arbetsprövning eller arbetslivsträning enligt 8 kap. i lagen om offentlig arbetskraftsservice samt arbets- och utbildningsprövning enligt 6 kap. lagen offentlig arbetskraftsservice ska i landskapet enligt landskapslagens 6 § avse sysselsättningsfrämjande åtgärder och utbildning enligt landskapslagen om arbetsmarknadspolitisk verksamhet och landskapslagen om sysselsättningsfrämjande utbildning, till den del det finns en motsvarighet i landskapslagstiftningen.

Landskapsregeringen föreslår att undantaget i landskapslagens 2 § 4 punkten ändras. En ändring är befogad eftersom varken sammansatt stöd eller högsta förhöjda lönesubvention längre omnämns i 5 kap. 3 § 3 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa. Genom en ändring av rikslagens 5 kap. 3 § i FFS 1188/2009 fick bestämmelsen en lydelse som inte längre fordrar ett undantag från riksstödens tillämplighet i landskapet. Hänvisningen i 5 kap. 3 § 3 mom. till sysselsättningsfrämjande service enligt 10 kap. 1 § 2 mom. ska genom den föreslagna 6 § läsas som en hänvisning till motsvarande sysselsättningsfrämjande åtgärder och utbildning enligt landskapslagen om arbetsmarknadspolitisk verksamhet och landskapslagen om sysselsättningsfrämjande utbildning. I landskapslagens 2 § 4 punkt skapas i stället utrymme för en förnyad lydelse av bestämmelsen som i sak överensstämmer med det undantag som tidigare fanns i paragrafens 3a punkt och som innebar att bestämmelserna i 2 kap. 20 § 1 mom. i rikslagen om aktiveringsplan och integrationsplan inte skulle tillämpas i landskapet. Enligt den föreslagna 4 punkten ska bestämmelserna i 2 kap. 20 § om fullföljande av sysselsättningsplanen, till den del bestämmelserna gäller den plan som ersätter sysselsättningsplanen, inte tillämpas i landskapet. Genom förslaget anpassas landskapslagen till den tekniska justering som gjordes i 2 kap. 20 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa genom FFS 313/2010.

I paragrafen införs en ny 5a punkt som medför att bestämmelserna om betalning av förhöjningsdel och förhöjd förtjänstdel under tiden för sysselsättningsfrämjande service i 6 kap. 3 b § 1 mom. i rikslagen, till den del paragrafen innehåller bestämmelser om en plan som ersätter en sysselsättningsplan, inte ska tillämpas i landskapet. Eftersom landskapet saknar en lagstiftning om ersättande planer i form av aktiveringsplan och integrationsplan föreslås ett undantag från bestämmelserna i landskapslagen. Förslaget medför att blankettlagen anpassas till de ändringar som genomförts i rikslagen genom FFS 1188/2009. I 6 kap. 3 b § i rikslagen hänvisas även till sysselsättningsfrämjande service, vilket i landskapet enligt den föreslagna 6 § ska avse sysselsättningsfrämjande åtgärder och utbildning enligt landskapslagen om arbetsmarknadspolitisk verksamhet och landskapslagen om sysselsättningsfrämjande utbildning.

Landskapsregeringen föreslår att undantaget i 2 § 6 punkten upphävs och ersätts med ett nytt innehåll. Enligt gällande lydelse av 6 punkten undantas bestämmelserna i 7 kap. 1 § 2 mom. i fråga om arbetsmarknadsstöd som kan utbetalas till arbetssökande för den tid han eller hon deltar i integrationsåtgärder och i arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte ifrån att tillämpas i landskapet. Genom FFS 1188/2009 ändrades 7 kap. 1 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa sålunda att de arbetskraftspolitiska åtgärderna som nämndes bestämmelsens 2 mom. flyttades över till det nya 10 kapitlet om förmåner som betalas under tiden för sysselsättningsfrämjande service.

Undantaget i landskapslagens 6 punkt har därmed förlorat sitt innehåll och kan därför upphävas.

Men istället för att upphäva 2 § 6 punkten föreslår landskapsregeringen att bestämmelsen ändras och ersätts med ett nytt undantag från rikslagen. I 2 § 6 punkten införs en ny bestämmelse, enligt vilken rikslagens 6 kap. 3 c § 1 och 2 mom. om en plan som ersätter en sysselsättningsplan inte ska tillämpas i landskapet. Landskapet saknar en lagstiftning om ersättande planer i form av aktiveringsplan och integrationsplan och föreslås därför undantagna i landskapslagen. Genom förslaget beaktas de förändringar som genomförts i lagen om utkomstskydd för arbetslösa genom FFS 1188/2009 och som gäller förutsättningarna för utbetalning av omställningsskyddstilllägg, det som tidigare kallades för tillägg för sysselsättningsplan. I 6 kap. 3 c § hänvisas även till ett omställningsskydd enligt 5 a kap. i lagen om ofrentlig arbetskraftsservice, vilket i landskapet enligt landskapslagens 4 § ska avse 6a kap. landskapslagen om arbetsmarknadspolitisk verksamhet. Hänvisningen till sysselsättningsfrämjande service i riksbestämmelsen ska enligt den föreslagna 6 § avse sysselsättningsfrämjande åtgärder och utbildning enligt landskapslagen om arbetsmarknadspolitisk verksamhet och landskapslagen om sysselsättningsfrämjande utbildning.

I paragrafens 7 punkt föreslås en teknisk justering, så att hänvisningen till rikslagens 7 kap. 1 § 4 mom. ändras till 7 kap. 1 § 2 mom. Genom förslaget beaktas den ändring som gjordes i 7 kap. 1 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa genom FFS 1188/2009.

I 2 § 8 punkt finns ett undantag från rikslagens bestämmelser i 7 kap. 4 § om arbetsmarknadsstöd i form av integrationsstöd. Eftersom lagen om främjande av invandrades integration samt mottagande av asylsökande, som det hänvisas till i 7 kap. 4 §, inte är tillämplig på de åländska myndigheterna tryggas invandrades utkomst av det allmänna regelverket om utkomstskydd för arbetslösa. I fråga om flyktingar tryggas utkomsten även genom det avtal landskapsregeringen och Mariehamns stad har tecknat i fråga om mottagandet av flyktingar (se budgetmoment 45.20. i 2010 års landskapsbudget). Genom en nyligen genomförd ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa i FFS 1188/2009 har bestämmelserna arbetsmarknadsstöd i form av integrationsstöd flyttas till rikslagens 7 kap. 2 §. Innehållet i bestämmelsen om rätten till arbetsmarknadsstöd i form av integrationsstöd i 7 kap. 2 § motsvarar innehållet i 7 kap. 4 § i dess äldre lydelse. Undantaget i punkt 8 föreslås därför ändrad så att bestämmelsen har en korrekt hänvisning till 7 kap. 2 §.

Enligt gällande lydelse av landskapslagens 2 § 9 punkt ska bestämmelsen om resebidrag i 7 kap. 5 § 3 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa inte tillämpas i landskapet. I och med ändringen av lagen om utkomstskydd för arbetslösa genom FFS 1188/2009 har bestämmelserna om resebidrag flyttats från 7 kap. 5 § till 7 kap. 3 §. Avvikelsen i landskapslagens 2 § 9 punkt måste därför ändras. Landskapsregeringen föreslår att en ny avvikelse intas i landskapslagens 2 § 9 punkt i fråga om 7 kap. 3 § 2 och 3 mom. lagen om utkomstskydd för arbetslösa. I sistnämnda riksbestämmelser ingår bestämmelser om lönesubventionens inverkan på resebidraget, bestämmelser som motsvarar de bestämmelser som gällande lydelse av 2 § 9 punkten och 10 § gör undantag ifrån. Bestämmelserna i rikslagens 7 kap. 3 § 2 och 3 mom. ska således inte äga tillämpning i landskapet.

Enligt landskapslagens 2 § 10 punkt ska bestämmelserna i 7 kap. 7 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa om arbetsmarknadsstöd under tiden för arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte inte tillämpas i landskapet. Genom en ändring av rikslagen genom FFS 1188/2009 har bestämmelserna om arbetsmarknadsstödet förändrats så att motsvarande bestämmelse som den i 7 kap. 7 § numera delvis återfinns i 10 kap. 2 § 4 mom. I 7 kap. 7 § har istället införts bestämmelser om behovsprövning av arbetsmarknads-

stöd, en bestämmelse som tidigare fanns i 9 kap. 4 § och som numera är upphävd genom FFS 1188/2009. Något undantag i landskapet från rikslagens bestämmelser om behovsprövning i 7 kap. 7 § är inte nödvändigt. Landskapslagens 2 § 10 punkt måste därför ändras. Enligt förslaget ersätts nuvarande undantag i landskapslagens 2 § 10 punkt från rikslagens 7 kap. 7 § med ett nytt undantag från 7 kap. 5 § 2 mom. lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

Enligt bestämmelserna i 7 kap. 5 § 2 mom. ska arbetsmarknadsstödet förhöjningsdel betalas under tiden för sysselsättningsfrämjande service enligt 10 kap. 1 § 2 mom. som överenskommit i en sysselsättningsplan eller en plan som ersätter en sysselsättningsplan. Dessutom ska förhöjningsdel betalas för tiden mellan sådana serviceåtgärder som överenskommit i en sysselsättningsplan eller en plan som ersätter en sysselsättningsplan, om denna tid är högst sju kalenderdagar. Hänvisningen till sysselsättningsfrämjande service i riksbestämmelsen ska enligt den föreslagna 6 § avse sysselsättningsfrämjande åtgärder och utbildning enligt landskapslagen om arbetsmarknadspolitisk verksamhet och landskapslagen om sysselsättningsfrämjande utbildning. Enligt den föreslagna 2 § 10 punkten ska rikslagens 7 kap. 5 § 2 mom. bestämmelser med hänvisning till vad som överenskommit i en plan som ersätter en sysselsättningsplan inte ska tillämpas i landskapet, eftersom landskapet saknar en lagstiftning om ersättande planer i form av aktiveringsplan och integrationsplan.

Landskapslagens 2 § 11 punkt föreslås upphävd eftersom bestämmelsen om ersättning för uppehälle i 7 kap. 8 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa har ändrats genom FFS 1188/2009 och ersatts med bestämmelser arbetsmarknadsstöd utan behovsprövning. Hänvisningen till sysselsättningsfrämjande service enligt 10 kap. i rikslagens 7 kap. 8 § ska enligt den föreslagna 6 § avse sysselsättningsfrämjande åtgärder och utbildning enligt landskapslagen om arbetsmarknadspolitisk verksamhet och landskapslagen om sysselsättningsfrämjande utbildning. Bestämmelser om ersättning för uppehälle finns numera i 10 kap. 6 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa. Bestämmelsen i landskapslagen 2 § 11 punkt saknar egentligt innehåll och kan upphävas.

I paragrafens 13a punkt föreslås en teknisk justering, så att undantaget från vad som avtalats i en aktiverings- eller integrationsplan i 8 kap. 4 a § 1 mom. ersätts med ett undantag från 8 kap. 4 a § 1 mom. 2 punkten om vad som avtalats i en plan som ersätter sysselsättningsplanen. Ändringsförslaget föranleds av de förändringar som har genomförts i lagen om utkomstskydd för arbetslösa genom FFS 313/2010. Enligt den i rikslagen vidtagna ändringen av 8 kap. 4 a § 1 mom. 2 punkten dras rätten till arbetsmarknadsstöd för arbetslöshetstid in för den som på grundval av arbetslöshet har fått arbetsmarknadsstöd för minst 500 dagar eller vars rätt till arbetslöshetsdagpenning har upphört på grund av att den maximitid som avses i 6 kap. 7 eller 9 § löpt ut och som efter att ha upphört att vara berättigad till arbetslöshetsdagpenning, har fått arbetsmarknadsstöd på grundval av arbetslöshet för minst 180 dagar, om han eller hon utan giltig orsak vägrar delta i sådan arbetsprövning, arbetslivsträning eller arbetspraktik som avses i 8 kap. i lagen om offentlig arbetskraftsservice och om vilken avtalats i den sysselsättningsplan eller den plan som ersätter sysselsättningsplanen som utarbetats tillsammans med personen.

Här föreslås således att hänvisningen till vad som avtalats i den plan som ersätter sysselsättningsplanen inte ska tillämpas i landskapet, eftersom landskapet saknar en lagstiftning om ersättande planer i form av aktiveringsplan och integrationsplan. Hänvisningen i riksbestämmelsen till arbetsprövning, arbetslivsträning eller arbetspraktik som avses i 8 kap. i lagen om offentlig arbetskraftsservice ska enligt blankettlagens 4 § avse motsva-

rande åtgärder enligt landskapslagen om arbetsmarknadspolitisk verksamhet.

Landskapslagens 2 § 14 punkt föreslås upphävd eftersom bestämmelsen om vägran att delta i och avbrytande av integrationsåtgärder i 8 kap. 5 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa har upphävts genom FFS 313/2010. I stället ska det föreskrivas om invandrares vägran att delta i integrationsåtgärd och avbrytande av integrationsåtgärd i den genom propositionen föreslagna 2 kap. 19 §. Ett förslag till undantag från rikslagens 2 kap. 19 § finns i blankettlagens 2 § 3b punkt ovan. Bestämmelsen i landskapslagen 2 § 15 punkt saknar därmed egentligt innehåll och kan upphävas.

I paragrafen införs en ny 17 punkt som medför att bestämmelserna om att arbetslöshetsförmåner under tiden för arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte i 10 kap. 2 § 4 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa inte ska tillämpas i landskapet. Paragrafen som helhet reglerar vem som är berättigad till arbetslöshetsförmåner under tiden sysselsättningsfrämjande service och infördes i rikslagstiftningen genom FFS 1188/2009. Bestämmelsen i 10 kap. 2 § 4 mom. motsvarade i sak 7 kap. 7 § 2 mom., sådan den löd innan paragrafen ändrades genom FFS 1188/2009. Enligt blankettlagens 2 § 10 punkt är rikslagens 7 kap. 7 § inte tillämplig i landskapet. Eftersom blankettlagens 2 § 10 punkt föreslås ändrad genom denna framställning och ersatt med ett annat undantag från rikslagen, föreslås att ett undantag från hela rikslagens 10 kap. 2 § 4 mom. intas i paragrafens 17 punkt.

I 10 kap. 2 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa finns på ett flertal platser hänvisningar till sysselsättningsfrämjande service, vilka enligt den föreslagna 6 § ska avse sysselsättningsfrämjande åtgärder och utbildning enligt landskapslagen om arbetsmarknadspolitisk verksamhet och landskapslagen om sysselsättningsfrämjande utbildning.

Enligt gällande lydelse av landskapslagens 2 § 18 punkt ska bestämmelserna om arbetsmarknadsstöd utan behovsprövning och partiellt arbetsmarknadsstöd till den del bestämmelserna gäller arbetsverksamhetsperioder enligt lagen om arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte i 9 kap. 5 § 1 mom. och 9 kap. 6 § 2 mom. 2 punkten i lagen om utkomstskydd för arbetslösa inte tillämpas i landskapet. I och med ändringen av lagen om utkomstskydd för arbetslösa genom FFS 1188/2009 har såväl 9 kap. 5 § som 9 kap. 6 § upphävts att gälla. Bestämmelser om arbetsmarknadsstöd utan behovsprövning och partiellt arbetsmarknadsstöd regleras i stället i 7 kap. 8 § och 7 kap. 9 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa. Sistnämnda bestämmelser om arbetsmarknadsstöd i 7 kap. har dessutom genom FFS 1188/2009 ändrats på ett sådant sätt att inga undantag såsom i landskapslagens 2 § 18 punkt är nödvändiga, varför undantaget i 18 punkten kan upphävas. Men i stället för att upphäva 18 punkten föreslås att ett nytt undantag från rikslagen intas i punkten.

Enligt den föreslagna nya lydelsen av 2 § 18 punkten skulle bestämmelsen i 10 kap. 2 § 6 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa med en hänvisning till samma kapitels 5 § inte vara tillämplig i landskapet, eftersom landskapet saknar en detaljreglerad utbildning av motsvarande karaktär som den arbetskraftspolitiska vuxenutbildningen som i riket finns reglerad i 6 kap. lagen om offentlig arbetskraftsservice. Ett undantag från 10 kap. 5 § föreslås av samma orsak i blankettlagens 2 § 19b punkt.

I paragrafen införs en ny 19 punkt som medför att bestämmelserna om integrationsåtgärder för invandrare i 10 kap. 3 § 2 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa inte ska tillämpas i landskapet. Genom förslaget beaktas den ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa som gjordes genom FFS 1188/2009. Av den i denna framställning föreslagna 6 § följer att hänvisningen till sysselsättningsfrämjande service i lagen om utkomstskydd för arbetslösa ska avse sysselsättningsfrämjande åtgärder och utbildning enligt landskapslagen om arbetsmarknadspolitisk verksamhet och

landskapslagen om sysselsättningsfrämjande utbildning. Detta medför att hänvisningen i 10 kap. 3 § 2 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa till samma paragrafs 1 mom. i fråga om integrationsåtgärder för invandrare saknar relevans, eftersom såväl landskapslagen om arbetsmarknadspolitisk verksamhet som landskapslagen om sysselsättningsfrämjande utbildning saknar bestämmelser om integrationsåtgärder för invandrare. Bestämmelsen i 10 kap. 3 § 2 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa föreslås därför undantagen från att tillämpas i landskapet.

Till paragrafen fogas en ny *19a punkt* enligt vilken bestämmelserna om avvikande tillämpning av lagen om utkomstskydd för arbetslösa under tiden för sysselsättningsfrämjande service i 10 kap. 4 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa inte ska tillämpas i landskapet. Enligt riksbestämmelsen ska det som bestäms i 2 och 8 kap. och 6 kap. 8 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa inte tillämpas under tiden för arbetskraftspolitisk vuxenutbildning och frivillig utbildning. Eftersom landskapet saknar bestämmelser om sådan arbetskraftspolitisk vuxenutbildning och frivillig utbildning som avses i 6 och 9 kap. i lagen om offentlig arbetskraftsservice är ett undantag från riksbestämmelsens tillämplighet i landskapet nödvändig. Genom förslaget beaktas den ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa som gjordes genom FFS 1188/2009.

Även de särskilda bestämmelserna om arbetskraftspolitisk vuxenutbildning i 10 kap. 5 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa föreslås undantagna från att tillämpas i landskapet. Bestämmelserna utgår ifrån en reglering av arbetskraftspolitisk vuxenutbildning enligt 6 kap. i lagen offentlig arbetskraftsservice, bestämmelser vars motsvarighet saknas i landskapslagstiftningen. I en ny *19b punkt* intas därför ett undantag från lagen om utkomstskydd för arbetslösa och de genom FFS 1188/2009 vidtagna ändringarna av 10 kap. 5 §.

I 10 kap. 6 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa finns bestämmelser om ersättning för uppehälle. I paragrafens 1 mom. hänvisas i fråga om resekostnader och andra kostnader för uppehälle till lagen om offentlig arbetskraftsservice, medan paragrafens 2 mom. reglerar ersättning för uppehälle under tiden för arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte enligt den aktiveringsplan som avses i 5 § i lagen om arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte. Bestämmelserna i 10 kap. 6 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa motsvarar 7 kap. 8 § i samma rikslag, sådan lagen löd innan den ändrades genom FFS 1188/2009. I landskapet finns ett undantag från 7 kap. 8 § tillämplighet i landskapet i blankettlagens 2 § 11 punkt, som föreslås ändrad genom denna framställning. Undantaget från rikslagens bestämmelser om ersättning för uppehälle för den som deltar arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte motiverades ursprungligen med att landskapet saknade motsvarande landskapslagstiftning. Även bestämmelsen i 10 kap. 6 § 1 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa med en hänvisning till regleringen av resekostnader och andra kostnader för uppehälle i 10 kap. lagen om offentlig arbetskraftsservice saknar relevans i landskapet, eftersom landskapet inte har motsvarande reglering i landskapslagstiftningen. Landskapsregeringen föreslår därför att landskapslagstiftningen uppdateras med de senaste ändringarna i lagen om utkomstskydd för arbetslösa och att en ny *19c punkt* fogas till 2 § i blankettlagen. Enligt förslaget ska bestämmelserna i 10 kap. 6 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa inte tillämpas i landskapet. I landskapslagstiftningen finns däremot bestämmelser om ersättning för resekostnader och boende i 38 och 52 §§ landskapslagen om arbetsmarknadspolitisk verksamhet.

I paragrafens *20 punkt* föreslås tekniska justeringar på grund av att arbetskraftsbyråer ändrat namn till arbets- och näringsbyråer genom FFS 1053/2008. Det föreslås samtidigt att omnämmandet av arbetskraftskommisionen stryks i punkten, eftersom arbetskraftspolitiska utlåtanden alltid

ska utfärdas av arbets- och näringsbyrån. I sak föreslås inga ändringar av undantaget från 11 kap. 2 § 2 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa, eftersom något utlåtande med den innebörd som anges i rikslagen inte heller framledes kommer att utfärdas internt inom landskapsförvaltningen.

Enligt gällande lydelse av landskapslagens 2 § 21 punkt ska bestämmelserna i 11 kap. 2 § 5 mom. 5 punkten i lagen om utkomstskydd för arbetslösa om dagar som personen deltagit i arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte inte tillämpas i landskapet. I och med de ändringar av lagen om utkomstskydd för arbetslösa som föreslås i regeringens proposition 274/2009 kommer 11 kap. 2 § 5 mom. 5 punkten att upphävas. I propositionen har även 11 kap. 2 § 4 mom. lagen om utkomstskydd för arbetslösa anpassats till den nya definitionen av sysselsättningsfrämjande service som genomfördes i FFS 1188/2009. Eftersom arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte är en form av sysselsättningsfrämjande service, kan 11 kap. 2 § 5 mom. 5 punkten upphävas. Motsvarande skyldighet att meddela dagar för deltagande i arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte såsom i 11 kap. 2 § 5 mom. 5 punkten täcks genom propositionen in genom den ändring som samtidigt föreslås i fråga om 11 kap. 2 § 4 mom. 18 punkten. Något nytt undantag från sistnämnda riskbestämmelse fordras inte eftersom landskapsregeringen föreslår en generell avvikelse från lagen om utkomstskydd för arbetslösa genom den i denna framställning föreslagna 6 § i blankettlagen om utkomstskydd för arbetslösa. Av den föreslagna 6 § följer att hänvisningen till sysselsättningsfrämjande service i lagen om utkomstskydd för arbetslösa ska avse sysselsättningsfrämjande åtgärder och utbildning enligt landskapslagen om arbetsmarknadspolitisk verksamhet och landskapslagen om sysselsättningsfrämjande utbildning. Detta medför att hänvisningen i 11 kap. 2 § 4 mom. 11 respektive 18 punkten i lagen om utkomstskydd för arbetslösa till sysselsättningsfrämjande service enligt 10 kap. 1 § respektive 10 kap. 1 § 2 mom. 3-6 punkten i fråga om sysselsättningsfrämjande service i form av exempelvis integrationsåtgärder för invandrare saknar relevans i landskapet, eftersom såväl landskapslagen om arbetsmarknadspolitisk verksamhet som landskapslagen om sysselsättningsfrämjande utbildning saknar bestämmelser om integrationsåtgärder för invandrare. Undantaget i paragrafens 21 punkt kan därför upphävas.

3 § *Förvaltningsmyndighet*. I paragrafens 2 punkt föreslås en teknisk justering med anledning av att Arbetskraftsbyråer ändrat namn till Arbets- och Näringsbyråer. Förslaget föranleds av de ändringar som gjorts i lagen om utkomstskydd för arbetslösa genom FFS 1053/2008, FFS 1560/2009 och FFS 313/2010 samt av lagen om Arbets- och Näringscentraler samt Arbets- och Näringsbyråer (FFS 796/2008).

Samtidigt föreslås en språklig justering av inledningssatsen till paragrafen så att ordet skall ändras till ska.

6 § *Sysselsättningsfrämjande åtgärder*. På ett flertal platser i lagen om utkomstskydd för arbetslösa hänvisas till något som kallas sysselsättningsfrämjande service eller till arbetslöshetsförmåner enligt 10 kapitlet. Genom en ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa i FFS 1188/2009 fick rikslagen ett nytt 10 kapitel med bestämmelser om de allmänna förutsättningarna för arbetslöshetsförmåner som betalas under tiden för sysselsättningsfrämjande service. Definitionen av sysselsättningsfrämjande service återfinns i rikslagens 10 kap. 1 § 2 mom.

Med sysselsättningsfrämjande service avses enligt bestämmelsen Arbetskraftspolitisk vuxenutbildning enligt 6 kap. i lagen om offentlig Arbetskraftsservice och frivillig studier enligt 9 kap. i nämnda lag. Som sysselsättningsfrämjande service avses även arbetsprövning, arbetslivsträning och arbetspraktik enligt 8 kap. 1 § i lagen om offentlig Arbetskraftsservice, ar-

bets- och utbildningsprövning enligt 6 kap. i nämnda lag, så kallade jämställda åtgärder för invandrare av en statlig arbets- och näringsbyrå enligt 10 § 3 mom. i lagen om främjande av invandrares integration samt mottagande av asylsökande (FFS 593/1999) samt arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte enligt lagen om arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte (FFS 189/2001).

Eftersom landskapet inte har samma typ av sysselsättningsfrämjande åtgärder, eller sysselsättningsfrämjande service som det kallas i riket, föreslås att en ny paragraf (upphävdes genom landskapslag 2006/12) fogas till lagen med en hänvisning till motsvarande sysselsättningsfrämjande åtgärder enligt landskapslagstiftningen. För arbetssökande som deltar i åtgärderna kan försörjningen tryggas genom arbetslöshetsförmåner. Enligt landskapslagen om arbetsmarknadspolitisk verksamhet kan sysselsättningsfrämjande åtgärder ordnas i enlighet med den arbetssökandens behov såsom arbetsprövning, rehabilitering, utbildning, arbete och arbetspraktik samt olika projektinriktade åtgärder. I dessa åtgärder kan den arbetslöse arbetssökande dessutom stödas med hjälp av sysselsättningsstöd enligt 8-14 kapitlet. I handlingsplanen respektive sysselsättningsplanen ska det överenskommas om olika servicealternativ och åtgärder som främjar den arbetssökandens placering på den öppna arbetsmarknaden. Planens innehåll och omfattning är beroende av den arbetssökandens situation och servicebehov. I denna framställning föreslås en ändring av landskapslagen om arbetsmarknadspolitisk verksamhet, enligt vilken handlingsplanen och sysselsättningsplanen kommer att sammanslås till en gemensam plan som benämns sysselsättningsplan. Därutöver kan den arbetssökande erbjudas sysselsättningsfrämjande utbildning med stöd av landskapslagen om sysselsättningsfrämjande utbildning.

7 § *Sysselsättningsplan*. Den föreslagna ändringen är av teknisk art. Enligt 1 kap. 3 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa, i den lydelse paragrafen fick genom FFS 313/2010, har en arbetssökande rätt till en sysselsättningsplan på det sätt som bestäms i lagen om offentlig arbetskraftsservice. Tidigare omnämndes i rikslagens 1 kap. 3 § såväl en jobsökarplan som en sysselsättningsplan. I blankettlagen om utkomstskydd finns därför en bestämmelse i 7 § som säger att de hänvisningar som i lagen om utkomstskydd för arbetslösa görs till en jobsökarplan respektive en sysselsättningsplan i landskapet ska avse en handlingsplan för arbetssökande respektive sysselsättningsplan för arbetssökande enligt landskapslagen om arbetsmarknadspolitisk verksamhet.

I och med att såväl jobsökarplaner och sysselsättningsplaner såsom separata planer har slopats genom FFS 313/2010 och slagits samman till en gemensam plan, sysselsättningsplan, föreslås en justering av paragrafen. Även landskapets planläggning av arbetsmarknadsservicen föreslås ändrad genom denna framställning. I paragrafen intas därför en hänvisning till de bestämmelser om en sysselsättningsplan som föreslås intagna i landskapslagen om arbetsmarknadspolitisk verksamhet.

I lagen om utkomstskydd för arbetslösa finns hänvisningar till sysselsättningsplanen i bland annat i 1 kap. 3 §, 1 kap. 5 § 1 mom. 10 punkten, 2 kap. 1, 18, 18 a, 19 och 20 §§ samt 8 kap. 3 § 2 mom. och 8 kap. 4 a § 1 mom. 2 punkten.

9 § *Särskilda bestämmelser om vistelse utanför landskapet som påverkar arbetsvillkoret och maximitid och om utländska medborgares rätt till arbetslöshetsförmåner*. Den föreslagna ändringen är av teknisk art. I paragrafen hänvisas enligt gällande lydelse till utländska medborgares rätt till arbetsmarknadsstöd enligt de förutsättningar som anges i 8 kap. 1 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa. Genom FFS 313/2010 har rikslagens

8 kap. 1 § upphävts. I stället har rikslagen ändrats så att det på motsvarande sätt i 2 kap. 1 a § 1 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa föreskrivs om rätten att få arbetslöshetsförmåner för personer som inte är finländska medborgare och som inte har obegränsad rätt att utföra förvärvsarbete på basis av en för Finland bindande internationell överenskommelse. Den ändrade riksbestämmelsen gäller även personer som ansöker om arbetslöshetsdagpenning.

Landskapsregeringen föreslår att paragrafens 3 mom. uppdateras med ändringarna i FFS 313/2010. Samtidigt samordnas blankettlagen med bestämmelserna i 59 § självstyrelselagen.

I paragrafens rubrik föreslås en språklig justering så att rubriken återger att den föreslagna bestämmelsen även ska omfatta personer som ansöker om arbetslöshetsdagpenning.

10 § *Arbetsmarknadsstöd i form av resebidrag*. Paragrafen föreslås ändrad i överensstämmelse med de ändringar som genomförts i lagen om utkomstskydd för arbetslösa genom FFS 1188/2009. Bestämmelser om beviljande av arbetsmarknadsstöd i form av resebidrag till sådana som är berättigade till arbetsmarknadsstöd fanns tidigare i 7 kap. 5 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa, men har efter ändringen i FFS 1188/2009 flyttats till 7 kap. 3 §. Samtidigt har den nya bestämmelsen i 7 kap. 3 § fått ett lite annat innehåll i förhållande till bestämmelsens lydelse i 7 kap. 5 §, vilket även det förutsätter än ändring av landskapslagens 10 §.

Som berättigad till arbetsmarknadsstöd som betalas som resebidrag betraktas enligt 7 kap. 3 § 1 mom. andra meningen den som får arbetsmarknadsstöd eller till vilken det inte betalas arbetsmarknadsstöd av orsaker som nämns i 10 kap. 2 §. Hänvisningen till 10 kap. 2 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa avser bestämmelsen om att arbetsmarknadsstöd inte betalas under tiden för arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte. Bestämmelsen 7 kap. 3 § 1 mom. andra meningen föreslås inte vara tillämplig i landskapet till den del bestämmelsen berör arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte, eftersom landskapet saknar motsvarande bestämmelser om deltagande i sådan arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte som avses i lagen om arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte. I 2 § 10 punkten finns ett undantag från 7 kap. 7 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa i fråga om arbetsmarknadsstöd under tiden för arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte, en bestämmelse som motsvarar den som genom FFS 1188/2009 numera återfinns i 10 kap. 2 § 4 mom. Även 2 § 10 punkten föreslås ändrad genom denna framställning.

Enligt 7 kap. 3 § 1 mom. tredje meningen ska resebidrag sökas innan anställningsförhållandet inleds, vilket medför att en avvikelsen såsom den i gällande lydelse av 10 § inte längre är nödvändig. Genom 2 § 9 punkten föreslås dessutom att 7 kap. 3 § 2 och 3 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa inte ska vara tillämpliga i landskapet.

Ikraftträdelsebestämmelse. Landskapsregeringen föreslår att ikraftträdelse-dagen för landskapslagen med stöd av 20 § 2 mom. självstyrelselagen lämnas öppen för landskapsregeringen att fatta beslut om. Avsikten är att lagen ska träda i kraft så fort som möjligt.

Genom en ändring av landskapslagens 1 § föreslås att en arbetslöshetsförmån i form av omställningsskydd ska kunna tillhandahållas åländska arbetssökande. Förslaget överensstämmer med den ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa som genomfördes i riket genom FFS 1188/2009. Grunddagpenningen och den därtill anslutna förhöjningsdelen följer det poängtal för folkpensionsindex enligt vilket beloppet av de folkpensioner som har betalats ut i januari 2001 har beräknats. Landskapsregeringen anser det inte finnas skäl att ändra på detta. Enligt ikraftträdandebestämmelsens

2 mom. föreslås därför att beloppet av omställningsskyddstillägget enligt 6 kap. 1 § 2 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa även i landskapet ska motsvara det poängtal för folkpensionsindex enligt vilket beloppet av de folkpensioner som har betalats ut i januari 2001 har beräknats.

Maximitiden för omställningsskyddstillägg förändrades genom FFS 1188/2009 från 185 dagar till 200 dagar. Lagändringen trädde i kraft den 1 januari 2010 i riket. I landskapet kommer arbetslöshetsförmåner i form av omställningsskyddstillägg att införas i landskapets lagstiftning genom den ändring av blankettlagens 1 § som föreslås i denna framställning. Av den anledningen föreslås att en bestämmelse intas i *3 mom.* Den nya maximitiden på 200 dagar tillämpas på alla de arbetssökande vilkas rätt till tillägg för sysselsättningsplan inte har upphört före denna lags ikraftträdande. I fortsättningen ska omställningsskyddstillägg inte längre betalas under tiden för arbetssökande på eget initiativ. Eftersom sysselsättningsplaner för arbetssökande som gjorts upp före lagens ikraftträdande kan innehålla arbetsökande på eget initiativ, betalas ändå omställningsskyddstillägg under tiden för arbetssökande på eget initiativ efter lagens ikraftträdande för de jobbsökardagar som infaller tre månader innan den föreslagna lagen träder i kraft.

2. Landskapslag om ändring av landskapslagen om arbetsmarknadspolitisk verksamhet

17 § *Registrering som arbetssökande.* Det föreslås att ordet arbetserfarenhet byts ut till arbetshistoria i överensstämmelse med den terminologi som förekommer i lagen om utkomstskydd för arbetslösa. Den terminologiska ändringen påverkar inte arbetssökandenas rättigheter eller skyldigheter.

Paragrafen kompletteras även med en förordningsfullmakt för en närmare reglering av de förfaranden som ska iakttas vid registreringen. Innehållet i delegeringen preciseras och begränsas av den reglering som finns i paragrafen och övriga bestämmelser i lagen som berör registreringen. Förordningsfullmakten håller sig därmed inom ramen för de delegeringsfullmakter som självstyrelselagen och grundlagen medger. Avsikten är att i en förordning inta bestämmelser om förfarandet vid elektronisk registrering.

18 § *Arbetsansökans giltighetstid.* De förändringar som föreslås i paragrafen hänger till stor del samman med de ändringar om samtidigt föreslås i denna framställning när handlingsplanen för arbetssökande respektive sysselsättningsplanen för arbetssökande ersätts med en gemensam sysselsättningsplan.

I paragrafens *1 mom.* föreslås ett förtydligande av bestämmelsen. En arbetsansökan anses ha trätt i kraft den dag som en begäran om registrering som arbetssökande har riktats till Ams.

I paragrafens *2 mom.* ingår bestämmelser om när en arbetsansökan upphör att vara i kraft. Med undantag av de situationer då den arbetssökande själv meddelar att ansökan ska upphöra att vara i kraft, ska den arbetssökande alltid i förväg informeras av Ams om att en försummelse leder till att en ansökan upphör.

Den föreslagna bestämmelsen i *2 mom. 4 punkt* överensstämmer i sak med gällande bestämmelser. I den gällande lydelsen av punkt 4 finns det en hänvisning till uppgifter och utredningar som krävs enligt 30 § 2 mom. Bestämmelsen är inte till alla delar klar och redig med vad som avses. För att förtydliga ordalydelsen och därmed förståelsen av bestämmelsen, föreslås det att en bestämmelse intas i paragrafen som uttryckligen anger att en arbetsansökan upphör att vara i kraft om arbetssökanden inte inom den tid och på det sätt som överenskommit i sysselsättningsplanen underrättar Ams om hur han eller hon har följt planen. Bestämmelser om sistnämnda

skyldighet kommer att intas i den föreslagna 21 §, bestämmelser som enligt gällande lydelse av lagen återfinns i 30 § 2 mom.

Momentets *punkt 5* överensstämmer med punkt 5 i gällande lydelse av momentet.

Till paragrafens 2 mom. fogas en ny *6 punkt*, enligt vilken en arbetsansökan upphör att vara i kraft om arbetssökanden inte längre uppfyller de villkor för registrering av utländsk arbetssökande som anges i 19 §. Enligt gällande 19 § 2 mom. förutsätter registrering som arbetssökande av andra än medborgare i EU- eller EES-stater att de har rätt att utföra förvärvsarbete med stöd av ett uppehållstillstånd av kontinuerlig karaktär och att uppehållstillståndet inte är förenat med några begränsningar som gäller arbetsgivaren. Om personens uppehållstillstånd upphör att vara i kraft antingen på grund av att giltighetstiden går ut eller av annan orsak, upphör inte den utländska medborgarens arbetsansökan enligt gällande regelverk. Landskapsregeringen föreslår därför att paragrafens 2 mom. kompletteras med en bestämmelse som medför att en arbetsansökan upphör att gälla om arbetssökanden inte längre uppfyller lagens villkor för registrering av utländsk arbetssökande.

19 § Registrering av utländsk arbetssökande. Enligt den föreslagna ändringen av *2 mom.* mildras förutsättningarna för att utländska medborgare ska kunna registreras som arbetssökande. I fortsättningen kan också utländska medborgare som har fått ett tidsbegränsat, tillfälligt uppehållstillstånd (s.k. B-tillstånd) registreras som arbetssökande, om inte uppehållstillståndet är förenat med några begränsningar som gäller arbetsgivaren. Ändringsförslaget syftar till att förbättra utlänningars möjligheter att omfattas av myndighetens arbetsmarknadsservice.

Syftet med förslaget är inte att utvidga utländska medborgares rätt att få arbetslöshetsförmåner. Landskapet har därför inte för avsikt att avvika från den ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa som trädde i kraft den 10 maj 2010. Enligt lagändringen fogades en ny 1 a § till 2 kap. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa, där det föreskrivs om utlänningars rätt till arbetslöshetsförmåner.

20 § Information till arbetssökande. Ams har en viktig uppgift att redan i ett tidigt skede informera arbetssökanden om olika omständigheter kring en arbetsansökan. Det gäller information om bestämmelser enligt såväl landskapslagen om arbetsmarknadspolitisk verksamhet som blankettlagen om utkomstskydd för arbetslösa. Landskapsregeringen föreslår därför att en viss omdisponering görs i paragrafen, så att det redan i paragrafens *1 mom.* nämns att den som registrerar sig som arbetssökande eller omedelbart därefter också ska informeras om de omständigheter som hänför sig till arbetssökandet.

Vidare kompletteras *1 mom.* med en bestämmelse om Ams' skyldighet att informera om rätten till omställningsskydd och om dess innehåll. Redan i dag har arbetsgivaren en primär informationsskyldighet om arbetsmarknadsservicen i förhållande till den information myndigheten ger. Arbetsgivaren ska även meddela arbetsförvaltningen om uppsägningar. För att arbetstagaren ska få tillräcklig information om de möjligheter som Ams' arbetsmarknadsservice erbjuder och för att rättsförluster ska kunna undvikas i de fall då arbetsgivaren inte fullgör sin informationsskyldighet, föreslås att en ny uttrycklig bestämmelse intas i momentet som markerar att Ams för sin del är skyldig att informera om omställningsskyddet enligt 6a kapitlet.

Bland de omständigheter som alla arbetssökande som registreras ska informeras om enligt *1 mom.* hör även skyldigheten att informera om påföljderna vid försummelsen av att hålla en arbetsansökan i kraft enligt 18 §. Att hålla en arbetsansökan i kraft är viktig inte minst för att komma i åtnjutande

av en arbetslöshetsförmån. Detta följer av den med stöd av blankettlagen tillämpliga 2 kap. 1 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa. Enligt bestämmelsen nämns bland förutsättningarna för att vara berättigad till arbetslöshetsförmåner att den arbetssökanden är registrerad som arbetssökande vid Ams, att arbetsansökan är i kraft samt att arbetssökanden sköter ärenden hos Ams så som myndigheten förutsätter. I 2 mom. föreslås således att hänvisningen till skyldigheten att hålla en arbetsansökan i kraft i enligt 18 § stryks.

21 § *Den arbetslösa arbetssökandens allmänna skyldigheter.* Enligt den föreslagna framställningen kommer hela arbetet med olika planer för arbetsmarknadsservicen att revideras, vilket även medför ett behov för en viss omdisponering av övriga bestämmelser i lagen. I den gällande lagen finns bestämmelser om allmänna skyldigheter för en arbetslös arbetssökande i 21 och 30 §§.

Paragrafen föreslås ändrad så att bestämmelserna om aktivitetskrav hos arbetslösa arbetssökande i 21 § och om en arbetslös arbetssökandes skyldigheter i 30 § samlas i en och samma bestämmelse.

Utöver den allmänna skyldigheten att aktivt söka arbete och utbildning ska det till paragrafen fogas bestämmelser om arbetslösa arbetssökandes skyldighet att delta i intervjuer för arbetssökande enligt det föreslagna 6 kapitlet och skyldighet att delta i utarbetandet eller revideringen av sysselsättningsplanen. Dessutom ska det i paragrafen föreskrivas om arbetssökandes skyldighet att följa sysselsättningsplanen och meddela Ams om hur planen har följts. Motsvarande bestämmelserna om intervjuer och sysselsättningsplan finns i gällande lydelse av 30 § 1 och 2 mom.

I paragrafen föreslås det inte, såsom i gällande lydelse av 30 § 3 mom., finnas några informationsbestämmelser om vilka påföljder som drabbar den som försummar att iaktta en skyldighet enligt den föreslagna paragrafen. Påföljder finns bland annat i 18 § 2 mom. 4 punkten samt i den med stöd av blankettlagen tillämpliga 2 kap. 20 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

24 § *Arbetsförmedlingstjänster till arbetsgivare.* Det föreslås att ordet arbetserfarenhet byts ut till arbetshistoria i paragrafens 2 mom. 1 punkt i överensstämmelse med den terminologi som förekommer i lagen om utkomstskydd för arbetslösa. Den terminologiska ändringen medför igen ändring i sak.

26 § *Arbetsförmedlingstjänster till enskilda.* Enligt den föreslagna framställningen kommer hela arbetet med olika planer för arbetsmarknadsservicen att revideras, vilket bland annat innebär att dagens utspridda bestämmelser om handlingsplaner och sysselsättningsplaner i så stor utsträckning som möjligt kommer att samlas i ett nytt 6 kapitel.

Paragrafens 2 mom. innehåller enligt gällande lydelse bestämmelser om arbetslösa arbetssökandes rätt till en handlingsplan för arbetssökande och om Ams' skyldighet att regelbundet ge den arbetssökande tillfälle att delta i intervjuer för arbetssökande i syfte att utarbeta, se över eller revidera planen. Eftersom utarbetandet av planen och intervjun med arbetssökande på ett väsentligt sätt hör ihop inom serviceprocessen för arbetssökande, föreslår landskapsregeringen att bestämmelserna i paragrafens 2 mom. flyttas till 28 och 30 §§ i det nya 6 kapitlet om intervjuer med arbetssökande och sysselsättningsplan. Paragrafens 2 mom. kan därför upphävas.

27 § *Intervjuer med arbetslösa arbetssökande.* Intervjuer med arbetslösa arbetssökanden och planläggningen för arbetssökande är nära sammanlänkade med varandra inom arbetsmarknadsservicen. Paragrafen föreslås där-

för upphävd och bestämmelserna i den flyttad till 28 och 29 §§ i det nya 6 kapitlet om intervjuer med arbetssökande och sysselsättningsplan.

6 kap. Intervjuer med arbetslösa och sysselsättningsplan

Så som påtalats ovan föreslås att kapitlets innehåll helt ändras på så sätt att i kapitlet intas bestämmelser om såväl intervjuer med den arbetssökande som sysselsättningsplan. Intervjuerna och planen är så nära knutna till varandra inom den process som arbetssökandet genomgår att det förefaller mer ändamålsenligt att ha bestämmelserna om intervjuer och sysselsättningsplan i samma kapitel. Samtidigt blir lagen mer överskådlig. Kapitlet föreslås också få en ny rubrik som betonar sambandet mellan intervjun och planen.

Enligt förslaget slopas handlingsplan för arbetssökande, specificerad handlingsplan för arbetssökande och reviderade, specificerade handlingsplaner för arbetssökande samt sysselsättningsplaner för arbetssökande som separata typer av planer. I stället införs en ny plan som kort och gott kallas sysselsättningsplan. Syftet med den nya sysselsättningsplanen, som ska utarbetas tillsammans med alla arbetssökande, är att arbetssökanden så fort som möjligt får sysselsättning på den öppna arbetsmarknaden. Dessutom ska det i sysselsättningsplanen avtalas om den service och de åtgärder som främjar uppnåendet av detta mål. Därför är det inte motiverat att planen namnges efter de förmåner som betalas till den sökande eller utgående från andra orsaker. Det föreslås således att de olika planerna som finns i dag slås samman till en plan, som kallas sysselsättningsplan. Namnet sysselsättningsplan beskriver på ett bättre sätt den centrala målsättningen med planen, sysselsättning.

Avsikten med den nya benämningen sysselsättningsplan är även att det ska hjälpa både arbetssökanden och Ams att på ett tydligare sätt uppfatta karaktären av och innehållet i den plan som utarbetas, såväl som hela sysselsättningsprocessens karaktär och innehåll. Också framöver är innehållet i den plan som utarbetas beroende av arbetssökandens servicebehov och ställning på arbetsmarknaden. Även arbetslöshetens längd påverkar innehållet i sysselsättningsplanen. Slopandet av sysselsättningsplanen för arbetssökande som en separat plan försvagar inte ställningen för dem som omfattas av omställningsskyddet enligt 6a kapitlet. Även dessa personer ska ha rätt till en sysselsättningsplan enligt 30 §.

28 § *Intervjuer med arbetssökande.* I paragrafen intas bestämmelser om skyldigheten att ordna intervjuer med den arbetssökande. Bestämmelser om intervjuer med arbetssökande, som enligt den gällande lydelsen av lagen finns i 27 och 30 §§, föreslås flyttade till den förslagna paragrafen. I den nya 29 § regleras även vad själva intervjun med den arbetssökande ska innehålla. Om skyldigheten för en arbetslös arbetssökande att delta i intervjuer finns i förslaget 21 §. Avsikten är att en intervju med den arbetssökande ordnas för alla som anmält sig som arbetssökande, också för dem som inte är arbetslösa arbetssökande. Med anmäld som arbetssökande avses den som har registrerats som arbetslös arbetssökande enligt 17 §.

Ams är skyldig att ordna en intervju, om det inte är uppenbart onödigt till exempel på grund av att personen i fråga har fått en arbets- eller studieplats och arbetet eller studierna kommer att inledas inom en nära framtid eller han eller hon ska påbörja en familjeledighet eller gå i pension. För en arbetssökande som omfattas av omställningsskyddet eller för den som är helt arbetslös ska intervjun i regel ordnas.

Enligt gällande bestämmelser i 1 mom. ska den arbetssökande i regel kallas till en första intervju för arbetssökande inom en månad efter det att han eller hon har registrerats som arbetslös arbetssökande. Landskapsreger-

ingen föreslår att denna tidsfrist bibehålls. Enligt de riktlinjer för effektiviserad sysselsättning som kommittén för en reform av den sociala tryggheten (Sata) dragit upp skulle tidsfristen för en första intervju förkortas till två veckor. Med beaktande av befintliga personalresurser anser landskapsregeringen det inte vara ändamålsenligt att förkorta den gällande tidsfristen ytterligare. Målsättningen är dock fortsättningsvis att så snart som möjligt efter att en person har registrerat sig som arbetslös arbetssökande vid Ams ordna en första intervju.

Enligt 2 *mom.* ska fortsatta intervjuer med den arbetssökande ordnas med jämna mellanrum med utgångspunkt från den arbetssökandens individuella servicebehov. Även i detta moment följer landskapsregeringens förslag de riktlinjer som Sata-kommittén har dragit upp samt socialinpon för centralorganisationerna på arbetsmarknaden. I förslaget anges därför vissa tidpunkter då en senare intervju alltid ska ordnas. En intervju med en arbetssökande ska alltid ordnas när arbetslösheten oavbrutet fortgått i tre månader respektive sex månader. Efter sex månaders arbetslöshet ska intervjun alltid ordnas med sex månaders mellanrum. Någon skyldighet för Ams att ordna senare intervjuer finns inte, om det med beaktande av den arbetssökandens situation är uppenbart onödigt.

Men inget hindrar att intervjuer hålls mellan dessa tidsfrister. Om den arbetssökandens servicebehov det kräver, kan en intervju med den arbetssökande således ordnas mellan de tidsfrister som föreslås i bestämmelsen. Detta är speciellt viktigt under de tre första månaderna som arbetslös, för att säkerställa att servicen får en stark början och för att förebygga förlängd arbetslöshet.

29 § *Intervjuernas innehåll.* I paragrafen intas bestämmelser om intervjuernas innehåll. I den första intervjun ska man enligt 1 *mom.* granska och komplettera uppgifterna i anslutning till arbetsansökan, bedöma det omedelbara behovet av service, utarbetas en sysselsättningsplan samt avtala om sättet att uträtta ärenden hos arbetsmarknads- och studier servicemyndigheten samt kontakten mellan myndigheten och arbetssökanden. Hur ingående en intervju blir och vilken tid som läggs på intervjun kan variera mellan arbetssökanden. För att den service som Ams ger den enskilde ska leda till ett bra resultat är det viktigt att Ams redan i början av arbetssökandet får tillräcklig information om personen i fråga och om hans eller hennes situation. Också sättet att sköta ärenden och hur ofta kontakt hålls, vilket överenskomms vid intervjun, är beroende av den arbetssökandens situation och servicebehov. Vid de fortsatta intervjuerna bedöms hur resultatrikt sökandet av arbete varit samt hur sysselsättningsplanen genomförts. I samband med de fortsatta intervjuerna revideras även planen.

För att lyfta fram intervjuernas betydelse för ett avancemang i arbetssökandet intas i paragrafens 2 *mom.* en bestämmelse om att Ams i samband med en intervju ska erbjuda arbets- och utbildningstillfällen som lämpar sig för den arbetssökande samt andra tjänster enligt arbetssökandens servicebehov och sysselsättningsplan.

Enligt paragrafens 3 *mom.* kan närmare bestämmelser om intervjuerna tas in i en landskapsförordning. Förordningsfullmakten håller sig inom ramen för de delegeringsfullmakter som självstyrelselagen och grundlagen medger, eftersom innehållet i delegeringen preciseras och begränsas av den reglering som i övrigt finns i lagförslaget.

30 § *Sysselsättningsplan.* I paragrafen samlas bestämmelser om den nya sysselsättningsplanen. Motsvarande bestämmelser är enligt gällande lydelse av lagen utspridda i 27, 28, 31b och 31c §§. Genom förslaget slopas handlingsplan för arbetssökande, specificerad handlingsplan för arbetssökande och reviderade, specificerade handlingsplaner för arbetssökande samt sys-

selsättningsplaner för arbetssökande som separata typer av planer. I stället införs en ny plan som kallas sysselsättningsplan.

Enligt paragrafens *1 mom.* har en arbetslös arbetssökande och en arbetssökande som omfattas av omställningsskyddet rätt till en sysselsättningsplan. Personerna i fråga ska ha registrerats som arbetssökande vid Ams. Motsvarande bestämmelser finns i gällande lydelse av 27 § 2 mom. och 31b §. Bestämmelsen hindrar inte att en sysselsättningsplan vid behov utarbetas även till andra arbetssökande.

För att knyta samman de centrala delarna av processen för arbetssökandet, föreslås att en sysselsättningsplan ska utarbetas senast vid den första intervjun med arbetssökanden. Sysselsättningsplanen ska således utarbetas senast inom en månad från det att han eller hon har registrerats som arbetssökande. Genom förslaget förkortas tidsfristen för utarbetandet av en sysselsättningsplan avsevärt. I dag förutsätts handlingsplanen för arbetssökande vara utarbetad senast när den arbetssökande varit arbetslös i fem månader utan avbrott. Förslaget följer de riktlinjer för effektiviserad sysselsättning som Sata-kommittén dragit upp. Genom att ta fram en sysselsättningsplan i ett så tidigt skede som möjligt struktureras arbetssökandet på ett bra sätt och Ams får ett viktigt styrdokument till sitt förfogande i ett så initialt skede som möjligt. Informationssystemet för arbetsförvaltningens kundbetjäning (URA), som även Ams använder, har på senare tid förenklat arbetet med att ta fram sysselsättningsplaner. Arbetssökandens eget ansvar för att planen utarbetas kommer därmed öka, med nödvändig assistans av Ams. Genom att tidigarelägga arbetet med en sysselsättningsplan underlättas förhoppningsvis även förutsättningarna för att den arbetssökande så fort som möjligt får en sysselsättning på den öppna arbetsmarknaden.

Någon skyldighet att utarbeta en sysselsättningsplan ska på motsvarande sätt som i fråga om den första intervjun inte anses föreligga, om det är uppenbart onödigt. Motsvarande begränsning finns även i gällande lydelse av 28 § 1 mom. Det är uppenbart onödigt att utarbeta eller revidera planen åtminstone i situationer där det också är uppenbart onödigt att ordna en intervju med arbetssökande.

Sysselsättningsplanen ska enligt paragrafens *2 mom.* revideras i samband med intervjun med den arbetssökande. Förslaget medför att sysselsättningsplanen alltid ska ses över vid de enligt 28 § bestämda gransknings-tidpunkterna. Även den arbetssökande föreslås kunna begära att sysselsättningsplanen revideras. På motsvarande sätt som i gällande lydelse 28 § 3 mom. ska planen också utan dröjsmål ses över om den arbetssökandens rätt till arbetsmarknadsstöd vid arbetslöshet har dragits in med stöd av 8 kap. 4 a § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

Enligt *3 mom.* kan arbetsgivaren med den arbetssökandens samtycke delta i utarbetandet eller revideringen av sysselsättningsplanen. Bestämmelsen motsvarar gällande lydelse av 31c § 2 mom. om arbetsgivarens medverkan i utarbetandet av den till omställningsskyddet kopplade sysselsättningsplanen för arbetssökande. Enligt förslaget ska arbetsgivaren kunna delta i utarbetandet eller revideringen av sysselsättningsplanen också i fråga om arbetssökande som inte omfattas av omställningsskyddet. Arbetsgivarens möjligheter att delta i utarbetandet eller revideringen av planen utökas, uppstår bättre möjligheter än för närvarande till exempel att bedöma arbetstagarens behov av kompetensutveckling samt att skraddarsy sådana servicehelter som främjar att den arbetssökande blir anställd hos den arbetsgivare som deltar planläggningen.

30a § *Sysselsättningsplanens innehåll.* I paragrafen samlas bestämmelserna om sysselsättningsplanens innehåll, bestämmelser som till stor del har sin motsvarighet i gällande lydelse av 29 och 31d §§ i fråga om handlingspla-

nen för arbetssökande, specificerad handlingsplan för arbetssökande och sysselsättningsplan för arbetssökande.

Enligt *1 mom.* ska sysselsättningsplanen utformas med utgångspunkt från den arbetssökandens egna mål i fråga om arbete och utbildning samt det uppskattade servicebehovet. Avsikten med bestämmelsen är att på ett bättre sätt än i gällande lydelse av 29 och 31d §§ framhålla sysselsättningsplanens förankring hos den enskilde arbetssökanden.

I sysselsättningsplanen ska det enligt *2 mom.* på motsvarande sätt som i dag avtalas om sökandet efter arbete samt om olika åtgärder som stöder arbetssökandet och främjar sysselsättningen. Den service som avtalas i sysselsättningsplanen baserar sig på den arbetssökandens servicebehov. Vid behov kan det i planen avtalas om åtgärder som förbättrar kompetensen, arbetsmarknadsfärdigheterna och funktionsförmågan, om åtgärder som hänförs till klarläggande av arbetsförmågan eller hälsotillståndet eller om andra insatser som Ams tillhandahåller.

I sysselsättningsplanen kan man även komma överens om olika för arbetsgivaren avgiftsbelagda tjänster, under förutsättning att arbetsgivaren gett sitt samtycke till tjänsten. Bestämmelsen överensstämmer med gällande lydelse av 31d § 2 mom. Den föreslagna bestämmelsen avser i första hand de sysselsättningsplaner som utarbetas tillsammans med en arbetssökande som omfattas av omställningsskyddet enligt 6a kapitlet.

I likhet med skrivningarna i gällande lydelse av 30 § 2 mom. föreslås det i *3 mom.* att arbetssökanden och Ams ska komma överens om hur genomförandet av sysselsättningsplanen ska följas upp. Avsikten med bestämmelsen är att betona den arbetssökandens eget ansvar för att följa upp planens utfall och på samma gång underlätta arbetet vid Ams. Ett sätt för att uppnå dessa syften är att den elektroniska kommunikationen mellan parterna utvecklas, så att arbetssökanden på ett enkelt sätt kan meddela Ams hur han eller hon har följt planen. I momentet föreskrivs dessutom på motsvarande sätt som i 30 § 2 mom. att om Ams av arbetssökanden förutsätter någon annan redogörelse än arbetssökandens eget meddelande om hur planen har följts, ska villkoret skrivas in i sysselsättningsplanen.

Sysselsättningsplanen ska enligt *4 mom.* på motsvarande sätt som i gällande lydelse av 29 § 3 mom. och 31d § 3 mom. undertecknas av såväl den arbetssökande som arbetsmarknads- och studieservicemyndigheten för att den ska anses gällande. Avsikten med undertecknandet är att betona sysselsättningsplanens karaktär av ett avtal, samtidigt som det ska få såväl den arbetssökande som Ams att förbinda sig att genomföra av planen. Undertecknandet har också betydelse med tanke på rätten till utkomstskydd för arbetslösa. Med tanke på den enskildes rättsskydd föreslås det dessutom att den arbetssökande ska få ett exemplar av den sysselsättningsplan som ska följas.

I paragrafens *5 mom.* ska det på samma sätt som i gällande lydelse av 29 § 4 mom. vara möjligt att vid behov ta in närmare bestämmelser om sysselsättningsplaner i en landskapsförordning. Förordningsfullmakten håller sig inom ramen för de delegeringsfullmakter som självstyrelselagen och grundlagen medger, eftersom innehållet i delegeringen preciseras och begränsas av den reglering som i övrigt finns i lagförslaget. I landskapsförordning avser landskapsregeringen bland annat att ta in bestämmelser om Ams' arkivering av sysselsättningsplanen.

31 § Arbetsmarknads- och studieservicemyndighetens allmänna skyldigheter. Den föreslagna paragrafen överensstämmer i huvudsak med gällande lydelse av 31 §. I paragrafen betonas arbetsmarknads- och studieservicemyndighetens aktiva insats i arbetsmarknadsservicen till den arbetssökande. Avsikten med förslaget att arbetsmarknads- och studieservicemyndigheten ska se till att serviceprocessen framskrider syftar delvis på att syssel-

sättningsplanen ska ändras och revideras. Det är värt att betona att syftet med sysselsättningsplanen är att förkorta perioderna av arbetslöshet och att sysselsätta de arbetslösa på den öppna marknaden antingen direkt eller med stöd av utbildning. Serviceprocessen ska inte förlängas om arbete erbjuds på den öppna marknaden eller utbildning som lämpar sig för den arbetslösa arbetssökanden görs tillgänglig.

Bestämmelserna i gällande lydelse av 31 § 2 mom. föreslås utgå, eftersom den föreslagna framställningen medför att en reviderad specificerad handlingsplan för arbetssökande slopas som en separat plan.

6a kap. Omställningsskydd

Kapitelrubriken föreslås ändrad från sysselsättningsplan för arbetssökande till omställningsskydd. Sysselsättningsplanen för arbetssökande som en separat typ av plan kommer enligt förslaget att slopas. Detta medför att även 6a kapitlet måste ses över, eftersom bestämmelserna i kapitlet berör den till omställningsskyddet knutna sysselsättningsplanen för arbetssökande.

31a § *Omställningsskyddets allmänna innehåll.* Paragrafens 1 mom. överensstämmer i sak med gällande lydelse av 31a § 1 mom. Eftersom den separata sysselsättningsplanen slopas kan även bestämmelserna om denna plan i 1 mom. strykas. I stället föreslås en språklig justering av paragrafen så att syftet med omställningsskyddet enligt landsskapslagen lyfts fram på ett tydligare sätt än tidigare. Kopplingen till den för arbetsmarknadsservicen gemensamma nya sysselsättningsplanen framgår däremot genom paragrafens 2 mom.

Även paragrafens 2 och 3 mom. motsvarar i sak gällande lydelse av 31a §. Förutom de tjänster och åtgärder som överenskommit i sysselsättningsplanen kan den åtgärdsmodell som omställningsskyddet utgör enligt 2 mom. bestå av andra tjänster och åtgärder som utvecklar yrkesfärdigheterna. Någon begränsning av vilka dessa tjänster och åtgärder kan vara intas inte i paragrafen, utan all arbetsmarknadsservice som landskapet kan erbjuda och som den arbetssökande uppfyller kriterierna för ska kunna ingå i det så kallade omställningsskyddet.

Om möjligheten att kombinera tjänsterna och åtgärderna med olika ekonomiska förmåner gäller dessutom vad som regleras i landsskapslagen om tillämpning i landskapet Åland av lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

31b § *Förutsättningar för omställningsskydd.* Enligt gällande lydelse av 31c § ska en sysselsättningsplan för arbetssökande utarbetas utan dröjsmål när en arbetssökande som uppfyller förutsättningarna för en sysselsättningsplan begär det. Genom den föreslagna framställningen avskaffas sysselsättningsplanen för arbetssökande som en separat typ av plan och landsskapsregeringen föreslår därför att även en begäran om att utarbeta en sysselsättningsplan slopas. Enligt paragrafens 1 mom. föreslås istället att Ams åläggs en skyldighet att självmant undersöka förutsättningarna för om den arbetssökande omfattas av omställningsskyddet i samband med att en sysselsättningsplan utarbetas eller revideras. Någon särskild begäran från den arbetssökande föreslås således inte längre finnas kvar.

I paragrafens 2 mom. intas en uppräknning av olika alternativa förutsättningar som de som registrerat sig som arbetssökande vid Ams måste uppfylla för att omfattas av omställningsskyddet.

Omställningsskyddet omfattar enligt 2 mom. 1 punkt arbetssökande som arbetsgivaren har sagt upp av ekonomiska orsaker eller av produktionsorsaker. I sak motsvarar bestämmelsen den gällande lydelsen av 31b § 1 mom. första meningen, men den har preciserats med en hänvisning till 7 kap. 3, 7 och 8 §§ i arbetsavtalslagen. Bestämmelserna i arbetsavtalslagen gäller

uppsägning av ekonomiska orsaker eller av produktionsorsaker, uppsägning i anslutning till saneringsförfarande samt arbetsgivarens konkurs och arbetsgivarens död.

Enligt 2 punkten omfattar omställningsskyddet en arbetssökande som när anställningsförhållandet upphör har stått i anställningsförhållande för viss tid till samma arbetsgivare utan avbrott i minst tre år eller i anställningsförhållanden för viss tid till samma arbetsgivare i sammanlagt minst 36 månader under de senaste 42 månaderna. Bestämmelsen motsvarar den gällande lydelsen av 31b § 1 mom. andra meningen

Även arbetssökande vars anställningsförhållande har upphört på grund av att arbetsavtalet gällde för viss tid omfattas av omställningsskyddet, om den arbetssökande har minst fem års arbetshistoria under de senaste sju åren. Avsikten med bestämmelsen i 3 punkten är att förbättra ställningen för dem som blir arbetslösa på grund av att en visstidsanställning upphör, eftersom både anställningsförhållanden för viss tid och anställningsförhållanden som gällt tills vidare ska räknas till godo i den arbetssökandens arbetshistoria.

Samtidigt föreslås att omställningsskyddet, till skillnad mot dagens rätt till sysselsättningsplan för arbetssökande, utökas till att även permitterade personer. Enligt 4 och 5 punkten föreslås omställningsskyddet omfatta arbetssökande som har varit permitterade utan avbrott i minst 180 kalenderdagar. Vad som avses med oavbruten permittering får tolkas enhetligt med de etablerade tolkningarna på arbetsmarknaden. Enligt finländsk praxis avbryts inte den oavbrutna permitteringen i den bemärkelse som avses här och inte heller räknandet av 180 kalenderdagar. I praktiken ska Ams avgöra frågan utgående ifrån om arbetsgivaren medan permitteringen pågår har lämnat ett nytt meddelande om permittering.

Omställningsskyddet omfattar dessutom de permitterade som enligt meddelandet om permittering har permitterats för minst 180 kalenderdagar eller vars oavbrutna permittering och en direkt därpå följande permittering enligt ett nytt meddelande om permittering sammanlagt varar i minst 180 kalenderdagar. Arbetstagaren anses vara permitterad för minst 180 kalenderdagar också när permitteringsens längd i meddelandet om permittering anges vara tills vidare. Sättet hur permitteringen genomförs har inte betydelse, dvs. att en permittering som verkställts genom förkortad arbetstid räknas i sin helhet till godo i kravet på 180 kalenderdagar, också i fråga om dagarna i arbete.

Eftersom målsättningen med de åtgärder som är förenade med omställningsskyddet är att det ska leda till att den arbetssökande blir sysselsatt så fort som möjligt, blir de permitterade som avses i 4 punkten när det gäller kravet på permitteringsens längd berättigade till ett omställningsskydd genast när arbetstagaren har fått ett meddelande om permittering, enligt vilket permitteringen tillsammans med en eventuellt redan verkställd permittering varar i minst 180 kalenderdagar utan avbrott. Kravet på arbetshistoria bör uppfyllas vid en tidpunkt när arbetssökanden har fått ett meddelande om permittering, utgående från vilket permitteringen kommer att vara i minst 180 kalenderdagar. Om kravet på arbetshistoria inte uppfylls, ses rätten till omställningsskydd över nästa gång åtgärden prövas, när permitteringen varat i minst 180 kalenderdagar på det sätt som avses i 5 punkten, om anställningsförhållandet fortgår. Om kravet på arbetshistoria inte uppfylls då heller, har den arbetssökande inte rätt till omställningsskydd.

Av dem som varit permitterade i minst 180 kalenderdagar eller dem som permitterats för motsvarande tid förutsätts tre års arbetshistoria hos samma eller olika arbetsgivare. Detta är motiverat, eftersom en permittering på basis av arbetsavtalslagen alltid beror på ekonomiska orsaker eller produktionsorsaker, och kravet på arbetshistoria då är detsamma som för personer som sagts upp av nämnda orsaker. För att arbetshistorien ska räknas till

godo räcker det i detta fall, liksom också i de andra fall som avses i 1 mom., att anställningsförhållandet över huvud taget är i kraft. Arbetstiden och eventuell oavlönad frånvaro har således ingen betydelse.

Den föreslagna 6 punkten motsvarar till sitt sakinhåll den gällande lydelsen av 31b § 2 mom., men för tydlighetens skull fogas till punkten en hänvisning till det krav på arbetshistoria som avses i 1 punkten.

Enligt gällande lydelse av 31c § 1 mom. andra meningen ska en arbetssökande begära att en sysselsättningsplan för arbetssökande utarbetas inom 30 dagar efter att anställningsförhållandet upphörde. Bestämmelsen överförs till den föreslagna paragrafens 3 mom. med vissa justeringar. Enligt förslaget stryks skrivningarna om en begäran om utarbetandet av en sysselsättningsplan för arbetssökande. I stället formuleras bestämmelsen om utgående från förutsättningarna för att omfattas av omställningsskyddet. Syftet med åtgärdsmodellen för omställningsskydd är att arbetssökanden ska få sysselsättning så fort som möjligt. Därför är det ändamålsenligt att personen själv aktivt söker sig till arbetsmarknads- och studieservicemyndighetens service, när han eller hon omfattas av omställningsskyddet. Även om arbetssökanden inte längre särskilt behöver be om att bli omfattad av omställningsskyddet, förutsätts för detta dock enligt det föreslagna 3 mom. förutom de villkor som anges i 1 mom. också att personen registrerat sig som arbetssökande inom 30 dagar från det att anställningsförhållandet upphörde eller att de villkor som gäller permitteringens längd enligt 2 mom. 4 och 5 punkten uppfylldes. En person ska trots att han eller hon inte uppfyller den fastslagna tidsfristen anses omfattas av rätten till omställningsskydd, om orsaken till att registreringen och därmed arbetsansökan gjordes senare beror på att arbetssökanden har utfört ett arbete som räknas in i arbetsvillkoret eller på omständigheter som anges i 2 kap. 11 § 2 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa (sjukdom, institutionsvård, rehabilitering, värnplikt, civiltjänstgöring, frihetsstraff, studier etc) eller om det anars är oskäligt att vägra någon rätt till omställningsskydd. Som exempel på godtagbara situationer där en senare registrering kan accepteras kan bland annat ett nytt anställningsförhållande, ledighet som sammanhänger med föräldraskap, sjukdom, institutionsvård, rehabilitering, värnplikt, civiltjänstgöring, frihetsstraff, studier, stipendieperiod, barnafödelse, vård av person med nedsatt arbetsförmåga eller åldring nämnas.

Omnämmandet av permitteringar i 3 mom. föranleds av den föreslagna 2 mom. 4 och 5 punkten och det faktum att anställningsförhållandet pågår vid permittering. Därför föreslås det att det i 3 mom. dessutom bestäms att en permitterad arbetssökande ska omfattas av omställningsskyddet om den arbetssökande registrerat sig som arbetssökande inom 30 kalenderdagar efter att den arbetssökande har uppfyllt de krav som gäller permitteringens längd enligt 4 och 5 punkten, det vill säga har varit permitterad utan avbrott i minst 180 kalenderdagar eller har fått ett meddelande om permittering, enligt vilket permitteringen tillsammans med en eventuell redan verkställd permittering kommer att pågå i minst 180 kalenderdagar utan avbrott.

Enligt 4 mom. ska arbetssökandens tid i arbete beräknas enligt en tillförlitlig utredning från den arbetssökande eller arbetsgivaren. Bestämmelsen motsvarar gällande lydelse av 31b § 3 mom. Eftersom rätten till omställningsskydd påverkar storleken på den arbetslöshetsförmån som betalas ut föreslås att grunden för beräkandet av arbetssökandes tid i arbete utökas, så att arbetshistorien inte bara beaktas utgående från arbetsgivarens meddelande. Som en tillförlitlig utredning betraktas till exempel ett arbetsintyg eller matrikelutdrag, av vilket anställningsförhållandets längd framgår.

31c § *Omställningsskyddets giltighet.* I paragrafen intas en bestämmelse om hur länge en person ska omfattas av omställningsskyddet. Förslaget har sin motsvarighet i gällande lydelse av 31e §. Eftersom den separata sysselsätt-

ningsplanen slopas kan även bestämmelserna om denna plan i *1 mom.* strykas. Giltighetstiden för en sysselsättningsplan för arbetssökande ersätts således med en bestämmelse om att en person ska omfattas av omställningsskyddet så länge som han eller hon är arbetssökande.

I *2 mom.* föreslås att arbetssökanden inte längre ska omfattas av omställningsskyddet när hans eller hennes rätt till arbetslöshetsdagpenning upphör till följd av att maximitiden har gått ut. Personen blir på nytt berättigad av omställningsskyddet, om personen uppfyller något av de krav som avses i 31b § och är arbetssökande. I sak motsvarar förslaget gällande lydelse av 31e § 2 mom. i fråga om giltighetstiden för sysselsättningsplanen för arbetssökande till den del bestämmelsen har relevans för omställningsskyddet.

31d § *Arbetsmarknads- och studieservicemyndighetens skyldigheter.* Den föreslagna paragrafen överensstämmer i sak med gällande lydelse av 31g §. Även framledes bör Ams ge en så aktiv arbetsmarknadsservice som möjligt för de som omfattas av omställningsskyddet. I paragrafens *1 mom.* intas en bestämmelse om att Ams så snart ett uppsägningsförfarande har inletts ska medverka till en kartläggning av de tjänster som kan behövas. I lagtexten förtydligas i överensstämmelse med praxis att Ams' kartläggning av behövliga tjänster ska göras tillsammans med arbetsgivaren och personalens företrädare. I momenten stryks omnämmandet av att kartläggningen ska syfta till att så snabbt som möjligt finna en ny sysselsättning för den arbetssökande. Bestämmelsen kan strykas eftersom det redan av 31a § följer att omställningsskyddet som helhet ska syfta till att så snabbt som möjligt finna en ny sysselsättning för en uppsagd eller av arbetslöshet hotad arbetstagare.

För att en kartläggning ska kunna erbjudas måste Ams få ett meddelande om uppsägningsförfarandet från arbetsgivaren. Enligt arbetsavtalslagen (9 kap. 3 a §) och lagen om samarbete inom företag (48 §) ska ett meddelande om att ett uppsägningsförfarande har inletts lämnas till arbets- och näringsbyråerna. Till meddelandet ska med arbetstagarens samtycke fogas tillgängliga uppgifter om arbetstagarens utbildning, arbetsuppgifter och arbetserfarenhet. Utgångspunkten med förslaget är att motsvarande meddelande även kommer att lämnas till den åländska motsvarigheten till rikets arbets- och näringsbyråer, det vill säga till Ams.

Förutom att Ams ska informera om vilka tjänster, åtgärder och förmåner som myndigheten kan tillhandahålla ska Ams enligt *2 mom.* sträva efter att så snabbt som möjligt efter att en sysselsättningsplan har upprättats erbjuda de tjänster och åtgärder som ingår i sysselsättningsplanen. Någon garanti för en subjektiv rätt till arbete och åtgärder finns således inte för den arbetssökande.

31e-31g §§. *Sysselsättningsplanens giltighet, Sysselsättningsplanens förhållande till olika handlingsplaner, Arbetsmarknads- och studieservicemyndighetens skyldigheter.* Bestämmelserna 31e-31g §§ föreslås upphävd. Bestämmelser som motsvarar de i 31e § om sysselsättningsplanens giltighet föreslås intagna i en ny 31c § om omställningsskyddets giltighet. Eftersom de separata planerna såsom handlingsplan för arbetssökande och sysselsättningsplanen för arbetssökande slopas kan även bestämmelserna om förhållandet mellan dessa två planer i 31f § strykas. Bestämmelser Ams' skyldigheter i 31g § föreslås till stor del överförda till en ny 31d §.

40 § *Syftet med de stödriktade åtgärderna.* Ett centralt mål vid reformen av det arbetsmarknadspolitiska systemet på Åland år 2006 var att stärka arbetssökandenas möjligheter att söka arbete. I syfte att nå detta mål lades delar av serviceprocessen om bland annat genom att en handlingsplan för arbetssökande numera görs upp för den arbetslösa arbetssökanden. Behovet

av en handlingsplan hänger även samman med rätten till sysselsättningsstöd. I paragrafens 3 mom. finns ett krav på att en handlingsplan för arbetsökande måste upprättas för den person som berörs av den stödiriktade åtgärden innan ett sysselsättningsstöd ska kunna beviljas. Eftersom handlingsplanen för arbetsökande föreslås ersatt med en sysselsättningsplan behövs en uppdatering av bestämmelsen i 3 mom. med en hänvisning till den nya sysselsättningsplanen.

35 § *Arbetsprövning för personer med nedsatt arbetsförmåga.* Till paragrafens 1 mom. fogas nya bestämmelser, enligt vilka lagen om integritetsskydd i arbetslivet (FFS 759/2004) i tillämpliga delar ska iakttas på den som anordnar arbetsprövningen och den som deltar i arbetsprövningen. Avsikten med förslaget är att de som deltar i arbetsprövningen ska behandlas på ett så likvärdigt sätt som möjligt med alla andra som är verksamma på arbetsplatsen även till den del det gäller integritetsskydd, jämställdhet och diskriminering.

Bestämmelserna i lagen om integritetsskydd i arbetslivet ska tillämpas på arbetsprövningen i fråga om behandling av personuppgifter för den som deltar i arbetsprövning (2 kap. 3 §, 4 § 1 och 2 mom., 5 § 1, 3 och 4 mom.), behandling av uppgifter om narkotikabruk för den som deltar i arbetsprövningen, på tester och kontroller för den som deltar i arbetsprövning samt därmed sammanhängande krav (3 kap. 6 §, 7 § 1-3 mom., 9 och 10 §§, 4 kap. 14 och 15 §§), på kameraövervakning på arbetsplatsen för den som anordnar arbetsprövningen (5 kap. 16 och 17 §§) och på hämtning och öppnande av e-postmeddelanden som hör till den som deltar i arbetsprövningen (6 kap. 18-20 §§). Även bestämmelserna om tillsyn och straff ska tillämpas på den arbetsprövning som ordnas enligt landskapslagen (7 kap. 22 och 24 §§). En del av bestämmelserna i lagen om integritetsskydd i arbetslivet är att hänföra till rikets behörighet, men har med stöd av 19 § 3 mom. självstyrelselagen kunnat intas i den föreslagna lagändringen.

Även landskapslagen (1989:27) om tillämpning i landskapet Åland av lagen om jämställdhet mellan kvinnor och män och landskapslagen (2005:66) om förhindrande av diskriminering i landskapet Åland föreslås vara tillämpliga på den som deltar i arbetsprövningen. Genom förslaget tillgodoses jämlikhetsbestämmelserna i 6 § 2 och 4 mom. grundlagen.

Samtidigt föreslås det att det till 2 mom. fogas en ny 4 punkt med bestämmelser enligt vilka arbetsprövning inte ska tillhandhållas. Enligt förslaget ska arbetsprövning inte tillhandhållas för sådana uppgifter för vilka anordnaren av arbetsprövningen kräver ett intyg över narkotikatest enligt 6 § i lagen om integritetsskydd i arbetslivet, om den enskilde inte vill uppvisa det nämnda intyget. Förslaget hänger samman med de nya bestämmelser som föreslås ingå i paragrafens 1 mom. Utgångspunkten är att bestämmelserna om uppvisande av intyg över narkotikatest i lagen om integritetsskydd i arbetslivet också ska tillämpas vid arbetsprövning. Behovet av narkotikatest och intyg över ett test kan finnas om det på grund av särskilda krav som gäller arbetsuppgifterna är nödvändigt att arbetstagaren testas för att reda ut hans eller hennes arbets- och funktionsförmåga. Intyget över narkotikatest innehåller känsliga uppgifter om personens hälsotillstånd. Förslaget motsvarar bestämmelserna om uppvisande av straffregisterutdrag i landskapslagen (2004:3) om kontroll av brottslig bakgrund hos personer som skall arbeta med barn. Enligt sistnämnda landskapslags 2 § 3 mom. kan den som deltar i arbetspraktik, arbetslivsträning och arbetsprövning vägra ta emot sådana uppgifter som omfattas av kravet på uppvisandet av straffregisterutdrag. Ams får således inte utan personens samtycke ingå avtal om sådan arbetsprövning där det ingår uppgifter som omfattas av landskapslagens tillämpningsområde. Syftet med bestämmelsen är att ge dem som deltar i en stödiriktad åtgärd möjlighet att utan förlust av sysselsätt-

ningsstöd eller andra förmåner vägra ta emot uppgifter som omfattas av förfarandet för utredning av brottslig bakgrund. Landskapsregeringen anser att lagstiftningen bör vara motsvarande även när det gäller uppvisande av intyg över narkotikatest enligt 6 § i lagen om integritetsskydd i arbetslivet. Personen ska ha möjlighet att vägra delta i en arbetsprövning som förutsätter uppvisande av intyg över narkotikatest.

Eftersom en ny punkt 4 fogas till 2 mom. fordras vissa tekniska justeringar av momentets *punkt 2 och 3*.

37 § *Stöd för personer med nedsatt arbetsförmåga*. I paragrafens 1 mom. föreslås en ändring i fråga om hänvisningen till arbetsmarknadsstödet enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa. Enligt gällande lydelse av momentet ska det dagtraktamente en person med nedsatt arbetsförmåga kan beviljas uppgå till ett belopp som är lika stort som arbetsmarknadsstödet enligt 9 kap. 1 § 1 och 2 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa. I och med en ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa genom FFS 1188/2009 flyttades bestämmelserna om arbetsmarknadsstödet belopp från rikslagens 9 kap. 1 § till 7 kap. 4 §. Genom förslaget får momentet en hänvisning till korrekt lagrum i lagen om utkomstskydd för arbetslösa. Förslaget medför ingen ändring i sak.

42a § *Beviljande av stöd till arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet*. För att anpassa regelverket som styr sysselsättningsstöd till arbetsgivare till EG:s bestämmelser om statligt stöd, föreslås att en ny paragraf fogas till lagen som föreskriver om beviljande av sysselsättningsstöd för anställning till arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet.

Enligt paragrafens *1 mom.* ska sysselsättningsstöd för anställning beviljas en arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet i form av stöd enligt den allmänna gruppundantagsförordningen, när den som ska anställas med sysselsättningsstöd har varit arbetslös över sex månader innan stödet beviljades, saknar yrkesutbildning, har fyllt 50 år eller har nedsatt arbetsförmåga. Den allmänna gruppundantagsförordningen är benämningen på kommissionens förordning (EG) nr 800/2008 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den gemensamma marknaden enligt artiklarna 87 och 88 i fördraget. De i paragrafen föreslagna målgrupperna överensstämmer med definitionen av arbetstagare med sämre förutsättningar respektive arbetstagare med funktionshinder i artikel 2 i den allmänna gruppundantagsförordningen. Paragrafen föreslås inte omfatta ensamförsörjare, personer som arbetar inom en sektor eller ett yrke där det råder obalans mellan könen eller personer som tillhör en etnisk minoritet och som måste förbättra sina språkkunskaper, sin yrkesutbildning eller sin arbetslivserfarenhet för att förbättra sina möjligheter för att få fast anställning. Enligt landskapslagstiftningen är utgångspunkten för beviljande av sysselsättningsstöd i fråga om alla arbetslösa att det uppskattas att man med hjälp av sysselsättningsstöd kan främja sysselsättning på den öppna arbetsmarknaden. Enbart det att personen är ensamförsörjare, har ett yrke förknippat med obalans mellan könen eller tillhör en etnisk minoritet utgör enligt 40 och 42 §§ landskapslagen om arbetsmarknadspolitisk verksamhet ingen grund för att bevilja sysselsättningsstöd för anställning. Det att grupperna lämnas bort från bestämmelsen innebär inte att sysselsättningsstöd för anställning inte kan beviljas till exempel för att främja sysselsättningen av ensamförsörjare.

Bestämmelsen föreslås vara tillämplig endast på arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet. Någon närmare definition av vad som avses med näringsverksamhet kommer inte att intas i paragrafen. Som näringsidkare betraktas åtminstone alla arbetsgivare som är verksamma i bolagsform. När det gäller föreningar och stiftelser bedöms det från fall till fall om de omfat-

tas av tillämpningsområdet för bestämmelsen. När Ams bedömer huruvida en arbetsgivare är en näringsidkare är det av väsentlig betydelse om arbetsgivaren producerar produkter och tjänster i konkurrensförhållanden och om den som ska anställas med sysselsättningsstöd ska anställas för att utföra uppgifter som uttryckligen betraktas som näringsverksamhet. När Ams bedömer verksamhetens art kan myndigheten vid sin tolkning ta hjälp av de beslut som skattemyndigheten fattat med stöd av inkomstskattelagen (FFS 1535/1992). Oavsett skattemyndighetens beslut är det dock alltid Ams som självständigt avgör om den verksamhet som arbetsgivaren bedriver till sin natur och omfattning är sådan att den snedvrider konkurrensen. Ams har redan med stöd av 44 § 1 punkten fått ta ställning till motsvarande tolkningar. Sysselsättningsstöd kan beviljas med nuvarande villkor, när den som anställs med sysselsättningsstöd utför uppgifter som myndigheten inte betraktar som näringsverksamhet. Det finns även situationer då en del av arbetsgivarens verksamhet är näringsverksamhet. Då beviljas sysselsättningsstöd i fråga om dem som blir sysselsatta i näringsverksamhet på de villkor som gäller för arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet. När det gäller personer som blir sysselsatta i andra uppgifter beviljas sysselsättningsstöd enligt nuvarande villkor.

Enligt paragrafens 2 mom. ska sysselsättningsstöd för anställning beviljas i form av stöd av mindre betydelse, så kallade de minimis-stöd, om den arbetsgivare som ansökt om sysselsättningsstöd för anställning anses bedriva sådan näringsverksamhet som avses i 1 mom. och den som ska anställas med sysselsättningsstöd inte hör till någon av de målgrupper som avses i 1 mom. Enligt artikel 2 i kommissionens förordning (EG) nr 1998/2006 om tillämpning av artiklarna 87 och 88 i fördraget på stöd av mindre betydelse anses stöd vara av mindre betydelse om det totala beloppet av stöd av mindre betydelse som beviljas ett och samma företag inte överstiger 200 000 euro under en period av tre beskattningsår. I bedömningen beaktas utöver det år då stödet söks också de två tidigare beskattningsåren. Om det sammanlagda beloppet av de minimis-stöd för stödåtgärden överstiger detta maximibelopp, kan de minimis-förordningen inte tillämpas på stödet ens i fråga om den del som inte överstiger maximibeloppet. I ett sådant fall kan förordningen inte åberopas när den aktuella stödåtgärden beviljas, och inte heller senare. Enligt EG-förordningen ska myndigheten uttryckligen underrätta stödmottagaren att stödet i fråga har beviljats som de minimis-stöd. Företaget ska på motsvarande sätt underrätta myndigheten om samtliga de minimis-stöd som företaget beviljats under de tre åren.

44 § *Begränsande faktorer som utesluter beviljandet av stöd.* Enligt gällande lydelse av paragrafens 1 punkt kan sysselsättningsstöd för anställning inte beviljas, om stödet skulle snedvrída konkurrensen mellan andra som erbjuder samma produkter eller tjänster. Enligt framställningen ska sysselsättningsstöd för anställning beviljas på lika villkor till alla arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet, antingen enligt gruppundantagsförordningen eller i form av de minimis-stöd (se 42a §). Avsikten med de föreslagna bestämmelserna är att säkerställa att konkurrensneutralitet mellan företag uppnås. Av den anledningen är behovet av en särskild bestämmelse som förhindrar snedvridning av konkurrensen inte nödvändig och paragrafens 1 punkt kan upphävas.

Enligt gällande lydelse av paragrafens 2 punkt kan sysselsättningsstöd för anställning inte beviljas om arbetsgivaren under de nio månaderna närmast innan ansökan inlämnades av produktionsmässiga eller av ekonomiska skäl har sagt upp eller permitterat arbetstagare i samma eller likadana uppgifter alternativt förkortat deras arbetstid. Den allmänna gruppundantagsförordningens artikel 40 och 41 innehåller bestämmelser om stöd i form av lönesubventioner för rekrytering av arbetstagare med sämre förutsätt-

ningar och för anställning av arbetstagare med funktionshinder. Gruppundantagsförordningens stöd i form av lönesubvention motsvaras i landskapslagstiftningen av sysselsättningsstöd för anställning. Enligt punkt 4 i såväl artikel 40 som 41 konstateras att om rekryteringen, jämfört med genomsnittet de föregående tolv månaderna, inte medför en nettoökning av antalet anställda i det berörda företaget måste arbetsplatserna ha blivit vakanta efter frivillig uppsägning, funktionshinder, pension av åldersskäl, frivillig minskning av arbetstid eller avskedande på grund av försummelse och inte till följd av uppsägningar på grund av övertalighet. Granskningsperioden för hela systemet, det vill säga i fråga om sysselsättningsstöd för anställning enligt landskapslagstiftningen och stöd i form av lönesubvention enligt den allmänna gruppundantagsförordningen, bör vara enhetlig. Landskapsregeringen föreslår därför att granskningsperioden på nio månader i paragrafens 2 punkt ändras till en period på tolv månader.

45 § *Sysselsättningsstödet belopp*. Paragrafens 3 mom. föreslås ändrad och anpassad till de maximibelopp för stöd som den allmänna gruppundantagsförordningen medger. Samtidigt föreslås att termen lön i momentets första mening ersätts med den i den allmänna gruppundantagsförordningen vedertagna termen lönekostnader. Med lönekostnader avses det totala belopp som stödmottagaren faktiskt betalar för den berörda sysselsättningen, vilket inkluderar bruttolön före skatt, obligatoriska avgifter och premier. Enligt förslaget kan sysselsättningsstödet för anställning högst vara så stort som lönekostnaderna för den som anställs med stödet.

Enligt artikel 40 i den allmänna gruppundantagsförordningen kan maximibeloppet av stöd för rekrytering av arbetstagare med sämre förutsättningar vara högst 50 procent av lönekostnaderna. För arbetstagare med funktionshinder får maximibeloppet för stödet enligt artikel 41 i den allmänna gruppundantagsförordningen vara högst 75 procent av lönekostnaderna. Med anledning av den allmänna gruppundantagsförordningens maximigränser för stöd föreslås att det till 3 mom. fogas nya bestämmelser som reglerar sysselsättningsstöd för anställning i fråga om arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet i enlighet med 42a §. Sysselsättningsstöd som beviljas för anställning av arbetslösa med sämre förutsättningar, det vill säga personer som varit arbetslös över sex månader, saknar yrkesutbildning eller har fyllt 50 år, föreslås kunna utgöra högst 50 procent av lönekostnaderna. Om stödet gäller arbetslösa med nedsatt arbetsförmåga får maximibeloppet vara högst 75 procent av lönekostnaderna.

49 § *Förutsättningar för beviljande av stöd*. Enligt förslaget fogas nya bestämmelser till 2 mom., enligt vilka vissa i lagtexten angivna bestämmelser om arbetsgivare och arbetstagare i lagen om integritetsskydd i arbetslivet ska tillämpas på den som anordnar arbetspraktiken och den som deltar i praktiken, om inte något annat föreskrivs någon annanstans i lag. Syftet med förslaget är att alla som är verksamma på en arbetsplats ska behandlas på ett så jämlikt sätt som möjligt.

Bestämmelserna i lagen om integritetsskydd i arbetslivet ska tillämpas på behandling av personuppgifter för den som deltar i arbetspraktik (2 kap. 3 §, 4 § 1 och 2 mom., 5 § 1, 3 och 4 mom.), på behandling av uppgifter om narkotikabruk för den som deltar i praktiken, på tester och kontroller för den som deltar i arbetspraktik samt därmed sammanhängande krav (3 kap. 6 §, 7 § 1-3 mom., 9 och 10 §§, 4 kap. 14 och 15 §§), på kameraövervakning på arbetsplatsen för den som anordnar arbetspraktiken (5 kap. 16 och 17 §§) och på hämtning och öppnande av e-postmeddelanden som hör till den som deltar i arbetspraktiken (6 kap. 18-20 §§). Även bestämmelserna om tillsyn och straff ska tillämpas på den arbetspraktik som ordnas enligt landskapslagen (7 kap. 22 och 24 §§). Ett flertal av bestämmelserna är att

hänföra till rikets behörighet, men har med stöd av 19 § 3 mom. självstyrelselagen kunnat intas i den föreslagna lagändringen.

Genom hänvisningarna till landskapslagen om tillämpning i landskapet Åland av lagen om jämställdhet mellan kvinnor och män och landskapslagen om förhindrande av diskriminering i landskapet Åland och lagarnas tillämplighet på den som deltar i arbetspraktiken tillgodoses jämlikhetsaspekten enligt 6 § grundlagen.

50 § *Begränsningar i fråga om arbetspraktik.* Förutom en mindre språklig justering av paragrafrubriken och inledningssatsen till paragrafen föreslår landskapsregeringen att det till paragrafen fogas en ny 4 punkt med bestämmelser enligt vilka arbetspraktik inte ska anvisas. Enligt förslaget ska arbetspraktik inte anvisas den arbetssökande för sådana uppgifter för vilka anordnaren av arbetspraktik kräver ett intyg över narkotikatest enligt 6 § i lagen om integritetsskydd i arbetslivet, om den enskilde inte vill uppvisa det nämnda intyget. Förslaget hänger samman med de nya bestämmelser om integritetsskydd i arbetslivet som föreslås ingå i 49 § 2 mom. Utgångspunkten är att bestämmelserna om uppvisande av intyg över narkotikatest i lagen om integritetsskydd i arbetslivet också ska tillämpas vid arbetspraktik. Behovet av narkotikatest och intyg över ett test kan finnas om det på grund av särskilda krav som gäller arbetsuppgifterna är nödvändigt att arbetstagaren testas för att reda ut hans eller hennes arbets- och funktionsförmåga. Intyget över narkotikatest innehåller känsliga uppgifter om personens hälsotillstånd. Förslaget motsvarar bestämmelserna om uppvisande av straffregisterutdrag i landskapslagen om kontroll av brottslig bakgrund hos personer som skall arbeta med barn. Enligt sistnämnda landskapslags 2 § 3 mom. kan den som deltar i arbetspraktik, arbetslivsträning och arbetsprovning vägra ta emot sådana uppgifter som omfattas av kravet på uppvisandet av straffregisterutdrag. Ans får således inte utan personens samtycke ingå avtal om sådan arbetspraktik där det ingår uppgifter som omfattas av landskapslagens tillämpningsområde. Syftet med bestämmelsen är att ge dem som deltar i en stödiriktad åtgärd möjlighet att utan förlust av sysselsättningsstöd eller andra förmåner vägra ta emot uppgifter som omfattas av förfarandet för utredning av brottslig bakgrund. Landskapsregeringen anser att lagstiftningen bör vara motsvarande även när det gäller uppvisande av intyg över narkotikatest enligt 6 § i lagen om integritetsskydd i arbetslivet. Personen ska ha möjlighet att vägra delta i en arbetspraktik som förutsätter uppvisande av intyg över narkotikatest.

Eftersom en ny punkt 4 fogas till paragrafen krävs även vissa tekniska justeringar av paragrafens punkt 2 och 3.

58 § *Särskilda förutsättningar för beviljande av stöd.* Enligt förslaget uppdateras paragrafens 1 mom. 5 punkt med den nya folkpensionslagen (FFS 568/2007) samt med de reformer av arbetspensionssystemet som trädde i kraft i början av år 2007. Hänvisningen i 5 punkten till lagen om rehabiliteringspenningen föreslås kompletterad med ett författningsnummer. Samtidigt föreslås en språklig justering av inledningssatsen till paragrafens 1 mom. så att ordet skall ändras till ska.

61 § *Allmänna förutsättningar för beviljande av stöd.* Genom framställningen anpassas landskapslagens regelverk om sysselsättningsstöd till EG:s bestämmelser om stöd av mindre betydelse, så kallade de minimis-stöd. Av motsvarande skäl som sysselsättningsstödet för anställning till vissa delar enligt 42a § 2 mom. föreslås reglerad som de minimis-stöd, föreslås sysselsättningsstöd för start av företagsverksamhet komma att beviljas i form de minimis-stöd. En bestämmelse om detta intas i paragrafens 2 mom. I sammanhanget är det dock värt att påtala att beviljandet av sysselsättningsstöd

för start av företagsverksamhet skiljer sig från beviljandet av sysselsättningsstöd för anställning i och med att sysselsättningsstöd för start av företagsverksamhet alltid gäller enskilda personer, medan beslut om sysselsättningsstöd för anställning gäller arbetsgivare. Enligt EG-domstolens vedertagna praxis avses med företag varje enhet som utövar ekonomisk verksamhet, oavsett enhetens juridiska form och sättet för dess finansiering eller vinstsyfte. Trots att ett beslut om sysselsättningsstöd för start av företagsverksamhet gäller enskilda personer anses stödet rikta sig till företagsverksamhet, eftersom stödet i praktiken beviljas för att starta företagsverksamhet på heltid. Av stödets namn framkommer även att sysselsättningsstödet gäller start av företagsverksamhet. Enligt lagens 62 § är dessutom en av förutsättningarna för att sysselsättningsstödet ska kunna beviljas, att det företag som ska startas har förutsättningar att bli lönsamt.

62 § Särskilda förutsättningar för beviljande av stöd. Enligt gällande lydelse av paragrafens 8 punkt kan sysselsättningsstöd för start av företagsverksamhet beviljas, om stödet inte snedvrider konkurrensen mellan andra som erbjuder samma produkter eller tjänster. Enligt den föreslagna ändringen av 61 § ska sysselsättningsstöd för start av företagsverksamhet beviljas på lika villkor till alla sökande i form av de minimis-stöd. Avsikten med de föreslagna bestämmelserna är att säkerställa att konkurrensneutralitet mellan företagsverksamheten uppnås. Av den anledningen är behovet av en särskild bestämmelse som förhindrar snedvridning av konkurrensen inte nödvändig och paragrafens 8 punkt kan upphävas.

I och med att punkt 8 upphävs krävs vissa tekniska justeringar av paragrafens *punkt 6 och 7*.

Ikraftträdelsebestämmelse. Landskapsregeringen föreslår att ikraftträdelse dagen för landskapslagen med stöd av 20 § 2 mom. självstyrelselagen lämnas öppen för landskapsregeringen att fatta beslut om. Avsikten är att lagen ska träda i kraft så fort som möjligt.

I ikraftträdelsebestämmelsens 2 mom. föreslås att om en person uppfyller villkoren på arbetshistoria för att bli omfattad av omställningsskyddet i enlighet med 31b § innan lagen träder i kraft, tillämpas 31c § som var gällande vid ikraftträdandet till den del det är fråga om att framföra begäran. I praktiken innebär detta att Ams inte har någon skyldighet att separat, utan att arbetssökanden begär det, undersöka om arbetssökanden som har uppfyllt villkoren före lagens ikraftträdelse omfattas av omställningsskyddet. Den arbetssökanden ska således själva begära att det undersöks om de omfattas av omställningsskyddet och utarbetandet av en sysselsättningsplan inom 30 dagar från det att anställningsförhållandet upphörde. Efter att lagen har trätt i kraft ska det dock utarbetas en sysselsättningsplan till alla som omfattas av omställningsskyddet, oberoende av om de har uppfyllt villkoren att bli omfattade av omställningsskyddet före eller efter ikraftträdandet.

På de handlingsplaner för arbetssökande, specificerade handlingsplaner för arbetssökande och reviderade specificerade handlingsplaner för arbetssökande samt sysselsättningsplaner för arbetssökande, vilka har utarbetats före denna lags ikraftträdande, skulle enligt 3 mom. tillämpas vad som i den föreslagna landskapslagen föreskriver om sysselsättningsplaner.

I fråga om stöd för arbetsprovning samt anställning och arbetspraktik tillämpas enligt 4 mom. de nuvarande bestämmelserna, om de stödriktade åtgärderna har överenskommit innan den föreslagna lagen träder i kraft.

Lagtext

Landskapsregeringen föreslår att följande lagar antas.

1.

L A N D S K A P S L A G **om ändring av landskapslagen om tillämpning i landskapet** **Åland av lagen om utkomstskydd för arbetslösa**

I enlighet med lagtingets beslut

upphävs 2 § 11, 14 och 21 punkten landskapslagen (2003:71) om tillämpning i landskapet Åland av lagen om utkomstskydd för arbetslösa,

ändras 1 § 1 mom. 1 punkten, 2 § 3, 3a, 4, 6, 7, 8, 9, 10, 13a, 18 och 20 punkten, inledningssatsen till 3 §, 3 § 2 punkten, 7 §, rubriken för 9 §, 9 § 3 mom. och 10 §, av dessa lagrum 1 § 1 mom. 1 punkten och 7 § sådana de lyder i landskapslagen 2006/38, 2 § 3a, 4, 7, 9 och 13a punkten och 10 § sådana de lyder i landskapslagen 2008/80 och 3 § sådan den lyder i landskapslagen 2006/12 samt

fogas till lagens 2 §, sådan paragrafen lyder i landskapslagen 2008/80, nya 1a, 3b, 5a, 17, 19, 19a, 19b och 19c punkter, av dessa punkter 17 och 19 punkterna i stället för de 17 och 19 punkter som upphävts genom landskapslagen 2008/80, och till lagen en ny 6 §, i stället för den 6 § som upphävts genom landskapslagen 2006/12, som följer:

1 §

Lagens syfte och tillämpningsområde

I syfte att trygga en i landskapet Åland bosatt arbetslös arbets sökandes ekonomiska möjligheter att söka arbete och förbättra sina förutsättningar att komma in på eller återvända till arbetsmarknaden ersätts de ekonomiska förluster som arbetslösheten förorsakar i enlighet med lagen om utkomstskydd för arbetslösa (FFS 1290/2002), med i denna lag angivna avvikelser, till den del lagen om utkomstskydd för arbetslösa innehåller bestämmelser om

1) arbetslöshetsdagpenning som betalas som grunddagpenning och den därtill anslutna förhöjningsdelen, omställningsskyddstillägg samt barnförhöjningen och

2 §

Bestämmelser som inte tillämpas

Med stöd av denna lag ska följande bestämmelser i lagen om utkomstskydd för arbetslösa inte tillämpas i landskapet:

1a) 1 kap. 5 § 10 a punkten om plan som ersätter sysselsättningsplanen,

3) 2 kap. 18 § om en plan som ersätter sysselsättningsplanen och som ska utarbetas eller revideras eller som har utarbetats eller reviderats,

3a) 2 kap. 18 a § om vägran att utarbeta eller revidera en plan som ersätter sysselsättningsplanen,

3b) 2 kap. 19 § 1 mom. om vägran att delta i integrationsåtgärd eller annan service enligt den plan som ersätter sysselsättningsplanen,

4) 2 kap. 20 § om att följa den plan som ersätter sysselsättningsplanen,

5a) 6 kap. 3 b § 1 mom. om vad som överenskommit i en plan som ersätter en sysselsättningsplan,

6) 6 kap. 3 c § 1 och 2 mom. om en plan som ersätter en sysselsättningsplan,

7) 7 kap. 1 § 2 mom. om lönesubventioners inverkan på arbetslöshetsförmåner,

8) 7 kap. 2 § om rätt till arbetsmarknadsstöd i form av integrationsstöd,

9) 7 kap. 3 § 2 och 3 mom. om rätt till arbetsmarknadsstöd i form av resebidrag,

10) 7 kap. 5 § 2 mom. om förhöjningsdel under tiden för sysselsättningsfrämjande service och tiden mellan sådana serviceåtgärder som överenskommit i en plan som ersätter en sysselsättningsplan,

 13a) 8 kap. 4 a § 1 mom. 2 punkten om vad som avtalats i den plan som ersätter sysselsättningsplanen,

17) 10 kap. 2 § 4 mom. om arbetslöshetsförmåner under tiden för arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte,

18) 10 kap. 2 § 6 mom. om rätt till arbetslöshetsförmån för studietiden för en studerande som deltar i arbetskraftspolitisk vuxenutbildning,

19) 10 kap. 3 § 2 mom. om integrationsåtgärder för invandrare,

19a) 10 kap. 4 § om avvikande tillämpning av lagen om utkomstskydd för arbetslösa under tiden för sysselsättningsfrämjande service,

19b) 10 kap. 5 § om särskilda bestämmelser om arbetskraftspolitisk vuxenutbildning,

19c) 10 kap. 6 § om ersättning för uppehälle,

20) 11 kap. 2 § 2 mom. om att förete de utredningar som förutsätts enligt arbets- och näringsbyråns utlåtande,

3 §

Förvaltningsmyndighet

De förvaltningsuppgifter som enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa ankommer på statens myndigheter ska i landskapet i fråga om de arbetslöshetsförmåner som omfattas av denna lag handhas av landskapsregeringen, dock så

 2) att de uppgifter och befogenheter som enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa ankommer på en arbets- och näringsbyrå i landskapet ankommer på Ålands arbetsmarknads- och studieservicemyndighet.

6 §

Sysselsättningsfrämjande åtgärder

Om det i lagen om utkomstskydd för arbetslösa hänvisas till sysselsättningsfrämjande service ska det i landskapet avse sysselsättningsfrämjande åtgärder och utbildning enligt landskapslagen (2006:8) om arbetsmarknadspolitisk verksamhet och landskapslagen (1988:39) om sysselsättningsfrämjande utbildning.

7 §

Sysselsättningsplan

Om det i lagen om utkomstskydd för arbetslösa hänvisas till en sysselsättningsplan ska det i landskapet avse en sysselsättningsplan enligt landskapslagen om arbetsmarknadspolitisk verksamhet.

9 §

Särskilda bestämmelser om vistelse utanför landskapet som påverkar arbetsvillkoret och maximitid och om utländska medborgares rätt till arbetslöshetsförmåner

Även den som inte är finsk medborgare har rätt till arbetslöshetsförmåner enligt denna lag enligt de förutsättningar som anges i 2 kap. 1 a § 1 mom. lagen om utkomstskydd för arbetslösa under förutsättning att de internationella överenskommelser som anges i paragrafen även binder landskapet.

10 §

Arbetsmarknadsstöd i form av resebidrag

Med avvikelse från bestämmelserna i 7 kap. 3 § 1 mom. andra meningen lagen om utkomstskydd för arbetslösa ska den som får arbetsmarknadsstöd vara berättigad till arbetsmarknadsstöd som betalas som resebidrag.

Denna lag träder i kraft den

Beloppen av omställningsskyddstillägget i 6 kap. 1 § 2 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa motsvarar det poängtal för folkpensionsindex enligt vilket beloppet av de folkpensioner som betalats ut i januari 2001 har beräknats.

Om en sysselsättningsplan för arbetssökande som gjorts upp för en arbetssökande före denna lags ikraftträdande innehåller sökande av arbete på eget initiativ efter det att anställningsförhållandet upphört, har den arbetssökande trots vad som bestäms i 6 kap. 3 c § 2 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa rätt till omställningsskyddstillägg under tiden för arbetssökande på eget initiativ till och med tre månader efter att denna lag trätt i kraft.

2.

LANDSKAPSLAG

om ändring av landskapslagen om arbetsmarknadspolitisk verksamhet

I enlighet med lagtingets beslut

upphävs 26 § 2 mom., 27 §, 31e-31g §§, 44 § 1 punkten och 62 § 8 punkten landskapslagen (2006:8) om arbetsmarknadspolitisk verksamhet, av dessa lagrum 31e-31g §§ sådana de lyder i landskapslagen 2006/39,

ändras 17 § 1 mom., 18 § 1 mom., 18 § 2 mom. 4 och 5 punkten, 19 § 2 mom., 20 §, 21 §, inledningssatsen till 24 § 2 mom., 24 § 2 mom. 1 punkten, rubriken för 6 kap., 28-31 §§, rubriken för 6a kap., 31a-31d §§, 35 § 1 mom., inledningssatsen till 35 § 2 mom., 35 § 2 mom. 2 och 3 punkten, 37 § 1 mom., 40 § 3 mom., 44 § 2 punkten, 45 § 3 mom., 49 § 2 mom., rubriken till 50 §, inledningssatsen till 50 §, 50 § 2 och 3 punkten, inledningssatsen till 58 § 1 mom., 58 § 1 mom. 5 punkten, inledningssatsen till 62 § och 62 § 6 och 7 punkten, av dessa lagrum 28 och 30 §§ sådana de lyder i landskapslagen 2008/81, rubriken för 6a kap. sådan den lyder i landskapslagen 2006/39, 31a-31d §§ sådana de lyder i landskapslagen 2006/39 samt

fogas till 18 § 2 mom. en ny 6 punkt, till lagen en ny 30a §, till 35 § 2 mom. en ny 4 punkt, till lagen en nya 42a §, till 50 § en ny 4 punkt och till 61 § ett nytt 2 mom. som följer:

17 §

Registrering som arbetssökande

Den som söker arbete och personligen begär det kan registreras som arbetssökande vid arbetsmarknads- och studieservicemyndigheten. Registreringen kan göras genom ett personligt besök hos myndigheten eller på annat av arbetsmarknads- och studieservicemyndigheten anvisat sätt. Den som söker arbete vid arbetsmarknads- och studieservicemyndigheten ska lämna behövliga uppgifter och utredningar om sin yrkeskompetens, arbetshistoria, utbildning och arbetsförmåga. Om den som söker arbete begär att få registreras som arbetssökande ska de uppgifter som han eller hon lämnar föras in i det informationssystem som avses i landskapslagen (2006:10) om tillämpning i landskapet Åland av lagen om ett informationssystem för arbetsförvaltningens kundbetjäning. Genom landskapsförordning utfärdas vid behov närmare bestämmelser om förfarings sättet vid registreringen.

18 §

Arbetsansökans giltighetstid

En arbetsansökan anses ha trätt i kraft den dag då en begäran om registrering som arbetssökande har lämnats till arbetsmarknads- och studieservicemyndigheten på det sätt som anges i 17 §. Den arbetssökande ska hålla sin arbetsansökan i kraft på det sätt som arbetsmarknads- och studieservicemyndigheten kräver.

En ansökan upphör att vara i kraft om den arbetssökande

4) inte inom den tid och på det sätt som har avtalats i sysselsättningsplanen meddelar arbetsmarknads- och studieservicemyndigheten om hur han eller hon har följt planen,

5) inte deltar i åtgärder som syftar till att klarlägga arbetsförmågan eller arbetskonditionen och som är nödvändiga för att klarlägga hans eller hennes servicebehov eller

6) inte längre uppfyller de villkor för registrering av utländsk arbetssökande som anges i 19 §.

19 §

Registrering av utländsk arbetssökande

Om inte något annat följer av internationella avtal som är bindande för landskapet, registreras även andra utländska medborgare och statslösa personer som inte omfattas av bestämmelserna i 1 mom. som arbetssökande så som anges i denna lag, om de har rätt att utföra förvärvsarbete med stöd av ett uppehållstillstånd och uppehållstillståndet inte är förenat med några begränsningar som gäller arbetsgivaren.

20 §

Information till arbetssökande

Den som registreras som arbetssökande ska i samband med registreringen eller omedelbart därefter informeras om omständigheter som hänför sig till arbetssökandet och om den service som arbetsmarknads- och studieservicemyndigheten kan erbjuda honom eller henne. Den arbetssökande ska även upplysas om hans eller hennes skyldighet att hålla arbetsansökan i kraft samt om omställningsskydd enligt 6a kap.

Arbetsmarknads- och studieservicemyndigheten ska dessutom vid behov informera den arbetslösa arbetssökande om andra tjänster och åtgärder som syftar till att främja hans eller hennes sysselsättning, om den arbetssökandens skyldigheter enligt 21 § samt om de viktigaste arbetsmarknadspolitiska

ka förutsättningarna för erhållande av arbetslöshetsdagpenning eller arbetsmarknadsstöd.

21 §

Krav på aktivitet hos arbetslösa arbetssökande

En arbetslös arbetssökande har en allmän skyldighet att aktivt söka arbete och utbildning. En arbetslös arbetssökande är också skyldig att delta i intervjuer för arbetssökande samt i utarbetandet och revideringen av en sysselsättningsplan enligt bestämmelserna i 6 kap.

En arbetslös arbetssökande, för vilken det har utarbetats en sysselsättningsplan, är skyldig att följa sin plan samt att söka sig till och delta i service och åtgärder som främjar hans eller hennes möjligheter att finna ett arbete. En arbetslös arbetssökande är dessutom skyldig att inom den tidsfrist och på det sätt som avtalats i planen meddela hur han eller hon har följt planen.

24 §

Arbetsförmedlingstjänster till arbetsgivare

Genom arbetsmarknads- och studieservicemyndighetens arbetsförmedling ska arbetsgivaren få

1) hjälp med att finna lämpliga arbetssökande till lediga arbetsplatser, presentation och uppställande av förslag på basis av de uppgifter om platsansökningar, utbildning, yrke och arbetshistoria som finns registrerade om arbetssökande vid arbetsmarknads- och studieservicemyndigheten,

6 kap.

Intervjuer med arbetslösa och sysselsättningsplan

28 §

Intervjuer med arbetssökande

Arbetsmarknads- och studieservicemyndigheten ordnar en första intervju med den arbetssökande inom en månad från det att han eller hon har registrerats som arbetssökande vid myndigheten, om detta inte med beaktande av den arbetssökandens situation är uppenbart onödigt.

Fortsatta intervjuer med den arbetssökande ska ordnas med jämna mellanrum med utgångspunkt från den arbetssökandens servicebehov. Arbetsmarknads- och studieservicemyndigheten ska dock alltid ordna en intervju med den arbetssökande efter att arbetslösheten oavbrutet har fortgått i tre respektive sex månader. Efter sex månaders arbetslöshet ska en intervju alltid ordnas med sex månaders mellanrum. En intervju behöver inte ordnas enligt detta moment, om det med beaktande av arbetssökandens situation är uppenbart onödigt.

29 §

Intervjuernas innehåll

I den första intervjun med den arbetssökande granskas och kompletteras uppgifterna i anslutning till arbetsansökan, bedöms behovet av service, utarbetas en sysselsättningsplan samt avtalas om sättet att uträtta ärenden hos arbetsmarknads- och studieservicemyndigheten samt kontakten mellan myndigheten och arbetssökanden. Som ett led i bedömningen av servicebehovet gör arbetsmarknads- och studieservicemyndigheten en bedömning av den arbetslösa arbetssökandens förutsättningar att få arbete på den öppna arbetsmarknaden samt sannolikheten för förlängd arbetslöshet. I de fortsatta intervjuerna bedöms dessutom hur resultatrikt sökandet av arbete varit och hur sysselsättningsplanen har följts. Samtidigt revideras planen.

I samband med att den arbetssökande intervjuas erbjuder arbetsmarknads- och studieservicemyndigheten arbets- och utbildningstillfällen som lämpar sig för den arbetssökande samt andra tjänster i enlighet med servicebehovet och sysselsättningsplanen.

Genom landskapsförordning utfärdas vid behov närmare bestämmelser om intervjuer med arbetssökande.

30 §

Sysselsättningsplan

Arbetslösa arbetssökande och arbetssökande som omfattas av omställningsskyddet enligt 6a kap, vilka har registrerat sig som arbetssökande vid arbetsmarknads- och studieservicemyndigheten, har rätt till en sysselsättningsplan. Om det inte är uppenbart onödigt, ska sysselsättningsplanen utarbetas senast vid den första intervjun med den arbetssökande.

Sysselsättningsplanen ska revideras i samband med intervjun med den arbetssökande eller på begäran av den arbetssökande, om det inte är uppenbart onödigt. Sysselsättningsplanen ska utan dröjsmål ses över om den arbetssökandens rätt till arbetsmarknadsstöd vid arbetslöshet har dragits in med stöd av 8 kap. 4 a § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

Med den arbetssökandens samtycke kan arbetsgivaren delta i utarbetandet eller revideringen av sysselsättningsplanen.

30a §

Sysselsättningsplanens innehåll

Sysselsättningsplanen ska utformas med utgångspunkt från den arbetssökandens egna mål i fråga om arbete och utbildning samt det uppskattade servicebehovet.

I planen intas en överenskommelse om sökande efter arbete samt om olika åtgärder som stöder arbetssökandet och främjar sysselsättningen. Sysselsättningsplanen kan vid behov innehålla överenskommelser om åtgärder som förbättrar kompetensen, arbetsmarknadsfärdigheterna och funktionsförmågan, åtgärder som hänför sig till klarläggande av arbetsförmågan eller hälsotillståndet eller andra åtgärder som arbetsmarknads- och studieservicemyndigheten tillhandahåller. Om det i sysselsättningsplanen intas bestämmelser om olika för arbetsgivaren avgiftsbelagda tjänster, måste arbetsgivaren ge sitt samtycke till bestämmelsen.

Arbetssökanden och arbetsmarknads- och studieservicemyndigheten ska komma överens om genomförande och uppföljning av sysselsättningsplanen. Om arbetsmarknads- och studieservicemyndigheten förutsätter någon annan redogörelse för hur planen har följts, än arbetssökandens eget meddelande enligt 21 § 2 mom., ska detta skrivas in i sysselsättningsplanen.

Sysselsättningsplanen ska undertecknas av den arbetssökande och arbetsmarknads- och studieservicemyndigheten. Den arbetssökande ska få ett exemplar av den undertecknade planen.

Genom landskapsförordning utfärdas vid behov närmare bestämmelser om sysselsättningsplanen.

31 §

Arbetsmarknads- och studieservicemyndighetens allmänna skyldigheter

Arbetsmarknads- och studieservicemyndigheten ska inom ramen för de anslag som har anvisats myndigheten aktivt förmedla arbete och informera om utbildning samt tillhandahålla tjänster och åtgärder som ingår i sysselsättningsplanen samt följa hur planen genomförs och för sin del se till att serviceprocessen framskrider.

6a kap. Omställningsskydd

31a §

Omställningsskyddets allmänna innehåll

Syftet med ett omställningsskydd enligt denna lag är att så snabbt som möjligt finna en ny sysselsättning för en uppsagd eller av arbetslöshet hotad arbetstagare.

Den åtgärdsmodell som omställningsskyddet utgör består av de tjänster och åtgärder som har överenskommit i sysselsättningsplanen samt av andra tjänster och åtgärder som utvecklar yrkesfärdigheterna.

Om möjligheten för den enskilde att erhålla särskilda förmåner ur landskapets medel i samband med omställningsskyddet finns bestämmelser i landskapslagen om tillämpning i landskapet Åland av lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

31b §

Förutsättningar för omställningsskydd

Arbetsmarknads- och studieservicemyndigheten ska undersöka om den arbetssökande uppfyller de i denna paragraf angivna förutsättningarna för omställningsskydd i samband med att en sysselsättningsplan utarbetas eller revideras.

Omställningsskyddet omfattar arbetssökande som registrerat sig som arbetssökande vid arbetsmarknads- och studieservicemyndigheten och

1) som arbetsgivaren har sagt upp av sådana ekonomiska orsaker eller produktionsorsaker som avses i 7 kap. 3, 7 eller 8 §§ i arbetsavtalslagen (FFS 51/2001) och som före uppsägningstidens utgång skulle ha en arbetshistoria på sammanlagt minst tre år hos samma arbetsgivare eller olika arbetsgivare,

2) som när anställningsförhållandet upphör har stått i ett anställningsförhållande för viss tid till samma arbetsgivare utan avbrott i minst tre år eller i anställningsförhållanden för viss tid till samma arbetsgivare i sammanlagt minst 36 månader under de senaste 42 månaderna,

3) vars anställningsförhållande har upphört på grund av att arbetsavtalet gällde för viss tid och som när anställningsförhållandet upphör har en arbetshistoria hos samma eller olika arbetsgivare på sammanlagt minst fem år under de sju år som föregår upphörandet,

4) som permitteras för minst 180 dagar och som när han eller hon får meddelandet om permittering har den arbetshistoria som avses i 1 punkten,

5) som har varit permitterad utan avbrott minst 180 dagar och som då har den arbetshistoria som avses i 1 punkten eller

6) som har sagt upp sitt arbetsavtal i enlighet med 5 kap. 7 § i arbetsavtalslagen sedan en oavbruten permittering har varat minst 200 dagar och som när anställningsförhållandet upphör har den arbetshistoria som avses i 1 punkten.

För att arbetssökanden ska omfattas av omställningsskyddet förutsätts utöver det som bestäms i 1 mom. att den arbetssökande har registrerat sig som arbetssökande inom 30 dagar från det att anställningsförhållandet upphörde eller att det krav på permitteringslängd som avses i 1 mom. 4 eller 5 punkten uppfylldes. Om en registrering har gjorts efter den angivna tidsfristen omfattas arbetssökanden av omställningsskyddet om den försenade registreringen beror på tid i arbete som räknas in i arbetsvillkoret, eller omständigheter som avses i 2 kap. 11 § 2 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa, eller om det av annan anledning är oskäligt att förvägra den arbetssökande rätten att omfattas av omställningsskyddet.

Arbetssökandens tid i arbete ska beräknas enligt en tillförlitlig utredning från den arbetssökande eller arbetsgivaren.

31c §

Omställningsskyddets giltighet

En person omfattas av omställningsskyddet så länge som han eller hon är arbetssökande.

Den arbetssökande omfattas inte längre av omställningsskyddet när hans eller hennes rätt till arbetslöshetsdagpenning som betalas av landskapets medel upphör till följd av att maximitiden har gått ut.

31d §

Arbetsmarknads- och studieservicemyndighetens skyldigheter

Så snart ett uppsägningsförfarande som beskrivs i 31b § har inletts och arbetsmarknads- och studieservicemyndigheten har fått kännedom om detta från arbetsgivaren genom ett meddelande ska myndigheten tillsammans med arbetsgivaren och personalens företrädare medverka till en kartläggning av de tjänster som kan behövas.

Arbetsmarknads- och studieservicemyndigheten ska dessutom informera om vilka tjänster, åtgärder och förmåner som myndigheten kan tillhandahålla. Därtill ska myndigheten sträva efter att så snabbt som möjligt efter att en sysselsättningsplan har upprättats i enlighet med denna lag erbjuda de tjänster och åtgärder som ingår i sysselsättningsplanen.

35 §

Arbetsprövning för personer med nedsatt arbetsförmåga

Personer med nedsatt arbetsförmåga kan genom arbetsprövning erbjudas en möjlighet att pröva på ett nytt arbetsområde. Arbetsprövningen utgör inte ett anställningsförhållande. Anordnaren av arbetsprövningen ansvarar för arbetarskyddet för den som deltar i en arbetsprövning enligt bestämmelserna i arbetarskyddslagen (FFS 738/2002) och i lagen om unga arbetstagare (FFS 998/1993). Om inte annat är föreskrivet i denna eller någon annan lag, ska på arbetsprövning tillämpas vad som bestäms i 2 kap. 3 §, 4 § 1 och 2 mom., 5 § 1, 2 och 4 mom., 3 kap. 6 §, 7 § 1-3 mom., 9 och 10 §§, 4 kap. 14 och 15 §§, 5 och 6 kap. samt 7 kap. 21 § 2 mom., 22 och 24 §§ i lagen om integritetsskydd i arbetslivet (FFS 759/2004). När lagen om integritetsskydd i arbetslivet tillämpas på arbetsprövningen jämställs den som anordnar arbetsprövningen med en arbetsgivare och den som deltar i arbetsprövningen med en arbetstagare. Landskapslagen (1989:27) om tillämpning i landskapet Åland av lagen om jämställdhet mellan kvinnor och män och landskapslagen (2005:66) om förhindrande av diskriminering i landskapet Åland ska tillämpas på den som deltar i arbetsprövningen.

Personer med nedsatt arbetsförmåga ska inte anvisas arbetsprövning

2) för samma eller liknande uppgifter för vilka den som anordnar arbetsprövning, under de nio månaderna innan arbetsprövningen inleddes, av produktionsmässiga eller ekonomiska orsaker har sagt upp eller permitterat anställda eller förkortat deras arbetstid,

3) om arbetsprövningen skulle föranleda att anställda hos den som anordnar arbetsprövningen sägs upp eller permitteras eller att villkoren för deras anställningsförhållanden försämrats eller

4) för sådana uppgifter för vilkas utförande den som anordnar arbetsprövningen förutsätter ett intyg över narkotikatest enligt 6 § i lagen om integritetsskydd i arbetslivet, om den enskilde inte vill uppvisa det nämnda intyget.

37 §

Stöd för personer med nedsatt arbetsförmåga

För att trygga försörjningen för en person med nedsatt arbetsförmåga kan ett dagtraktamente beviljas för den tid undersökningar av hälsotillstånd och arbetskonfition pågår samt för den tid en arbetsprövning pågår. Dagtraktamentet uppgår till ett belopp som är lika stort som arbetsmarknadsstödet enligt 7 kap. 4 § 1 och 2 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa (FFS 1290/2002). Beloppet justeras så som föreskrivs i lagen om folkpensionsindex (FFS 456/2001).

40 §

Syftet med de stödiriktade åtgärderna

En allmän förutsättning för att sysselsättningsstöd ska kunna beviljas enligt denna lag är att en sysselsättningsplan enligt 6 kap. har utarbetats.

42a §

Beviljande av stöd till arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet

Till arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet beviljas sysselsättningsstöd för anställning i form av stöd enligt kommissionens förordning (EG) nr 800/2008 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den gemensamma marknaden enligt artiklarna 87 och 88 i fördraget (allmän gruppundantagsförordning), när den som ska anställas med sysselsättningsstöd har varit arbetslös över sex månader innan stödet beviljades, saknar yrkesutbildning, har fyllt 50 år eller har nedsatt arbetsförmåga.

För anställning av andra än i 1 mom. avsedda arbetslösa arbetssökande beviljas sysselsättningsstöd för anställning i form av stöd enligt kommissionens förordning (EG) nr 1998/2006 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget på stöd av mindre betydelse.

44 §

Begränsande faktorer som utesluter beviljande av stöd

Sysselsättningsstöd för anställning kan inte beviljas

2) om arbetsgivaren under de tolv månaderna närmast innan ansökan inlämnades av produktionsmässiga eller ekonomiska skäl har sagt upp eller permitterat arbetstagare i samma eller likadana uppgifter alternativt förkortat deras arbetstid,

45 §

Sysselsättningsstödet belopp

En arbetsgivare kan dock högst beviljas ett stöd som motsvarar lönekostnaderna för den som anställs med stödet. Sysselsättningsstöd som beviljas en arbetsgivare enligt 42a § 1 mom. för anställning av en person som varit arbetslös över sex månader, saknar yrkesutbildning eller har fyllt 50 år får utgöra högst 50 procent av lönekostnaderna och för anställning av en person som har nedsatt arbetsförmåga högst 75 procent av lönekostnaderna.

49 §

Förutsättningar för beviljande av stöd

Med arbetspraktik avses praktik utan anställningsförhållande på en arbetsplats. Den som anordnar arbetspraktiken ansvarar för praktikantens ar-

betarskydd enligt bestämmelserna i arbetarskyddslagen och i lagen om unga arbetstagare. Om inte annat är föreskrivet i denna eller någon annan lag, ska på arbetspraktik tillämpas vad som bestäms i 2 kap. 3 §, 4 § 1 och 2 mom., 5 § 1, 2 och 4 mom., 3 kap. 6 §, 7 § 1-3 mom., 9 och 10 §§, 4 kap. 14 och 15 §§, 5 och 6 kap. samt 7 kap. 21 § 2 mom., 22 och 24 §§ i lagen om integritetsskydd i arbetslivet. När lagen om integritetsskydd i arbetslivet tillämpas på arbetspraktiken jämställs den som anordnar praktiken med en arbetsgivare och den som deltar i praktiken med en arbetstagare. Landskapslagen (1989:27) om tillämpning i landskapet Åland av lagen om jämställdhet mellan kvinnor och män och landskapslagen (2005:66) om förhindrande av diskriminering i landskapet Åland ska tillämpas på den som deltar i arbetsprövningen.

50 §

Begränsningar i fråga om arbetspraktik

Arbets sökande ska inte anvisas arbetspraktik

2) för samma eller liknande uppgifter för vilka den som anordnar arbetspraktik, under de nio månaderna innan arbetspraktiken inleddes, av produktionsmässiga eller ekonomiska orsaker har sagt upp eller permitterat anställda eller förkortat deras arbetstid,

3) om arbetspraktiken skulle föranleda att anställda hos den som anordnar praktiken sägs upp eller permitteras eller att villkoren för deras anställningsförhållanden försämras eller

4) för sådana uppgifter för vilkas utförande den som anordnar arbetspraktiken förutsätter ett intyg över narkotikatest enligt 6 § i lagen om integritetsskydd i arbetslivet, om den enskilde inte vill uppvisa det nämnda intyget.

58 §

Särskilda förutsättningar för beviljande av stöd

En förutsättning för att sysselsättningsstöd vid deltidsarbete ska kunna beviljas är

5) att den arbetstagare eller tjänsteman som övergår till deltidsarbete inte för samma tid erhåller arbetslöshetsdagpenning eller arbetsmarknadsstöd enligt landskapslagen om tillämpning i landskapet Åland av lagen om utkomstskydd för arbetslösa, arbetslöshetsdagpenning enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa, ålders- eller sjukpension enligt folkpensionslagen (FFS 568/2007), ålderspension, deltidspension, rehabilitering eller invalidpension enligt någon arbetspensionslag, generationsväxlingspension enligt lagen om generationsväxlingspension för lantbruksföretagare (FFS 1317/1990), särskild moderskaps-, faderskaps- eller föräldrapenning, sjukdagpenning eller specialvårdspenning enligt sjukförsäkringslagen eller rehabiliteringspenning eller rehabiliteringsunderstöd enligt lagen om rehabiliteringspenning (FFS 611/1991) och

61 §

Allmänna förutsättningar för beviljande av stöd

Sysselsättningsstöd för start av företagsverksamhet beviljas i form av stöd enligt kommissionens förordning (EG) nr 1998/2006 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget på stöd av mindre betydelse.

62 §

Särskilda förutsättningar för beviljande av stöd

En förutsättning för att sysselsättningsstöd för start av företagsverksamhet ska kunna beviljas är

6) att företagsverksamheten inte har inletts innan beslut om att stöd beviljas har fattats och

7) att företagsverksamheten uppenbarligen inte skulle kunna inledas utan att den arbetssökande beviljas stöd.

Denna lag träder i kraft den

Om förutsättningarna för att omfattas av ett omställningsskydd enligt 31b § uppfylls före denna lags ikraftträdelse, tillämpas 31c § i sin lydelse vid ikraftträdandet av denna lag till den del det är fråga om framförande av en begäran.

På handlingsplaner för arbetssökande, specificerade handlingsplaner för arbetssökande och reviderade, specificerade handlingsplaner för arbetssökande samt sysselsättningsplaner för arbetssökande, som har utarbetats före denna lags ikraftträdande, tillämpas vad som i denna lag föreskrivs om en sysselsättningsplan.

I fråga om arbetsprövning samt anställning och arbetspraktik med sysselsättningsstöd som överenskommits före denna lags ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Mariehamn den

L a n t r å d

Föredragande ledamot

Parallelltexter

- Parallelltexter till landskapsregeringens framställning nr xx/2009-2010